

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s): de Beaumarchais, Pierre-Augustin Caron;
Oversat og indrettet til den Danske
Skuepladserbrug af Rahbek ;; Rahbek, Knud
Lyne;; 1760-1830,
Titel | Title: Figaro's Giftermaal eller Den gale Dag : Lyst
Spil i 5 Acter :
Udgivet år og sted | Publication time and place: 1786 Det Kongelige Teaters Sufflørarkiv nr.
205
Fysiske størrelse | Physical extent: 1 bind, 194 sider.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

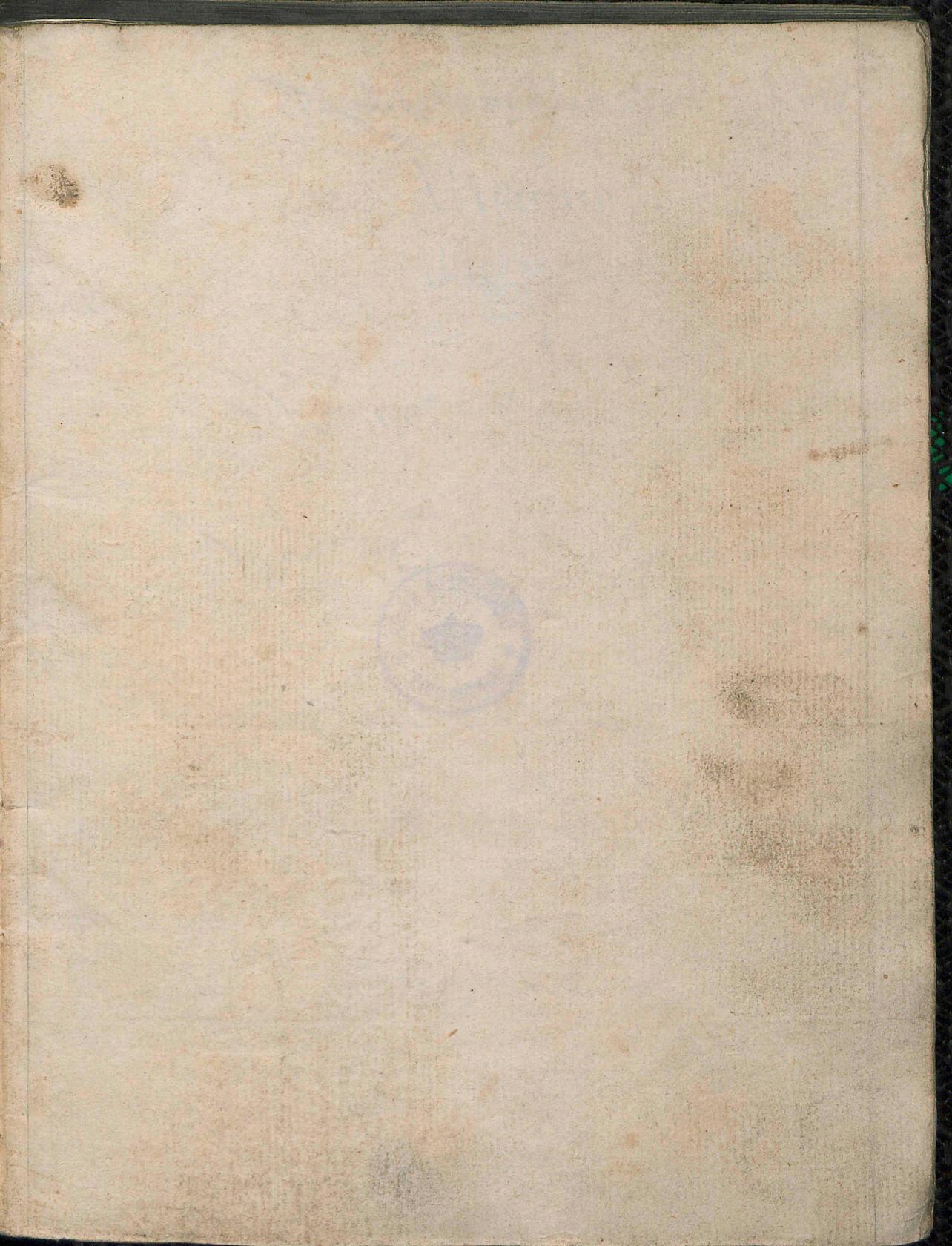

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130023952441

Det kongl. Teaters Sædler og arkiv Nr. 205

Figur. Hiftermaal
eller

Den gale Dag.

Hjst. Spil i 5 Acter

af
L. d. Beaumarchais

oversat og indrettet til den danske Stuepladsforening
af

Strakben.

(1786)

Personerne.

Hæd Almærens Hov Corregidor i Andalusien
Hævinden, Gaud. Gaur

- 1. Sigaro, Guds sønns søn og Klosterskole
- 2. Susana, Guds sønns søn og Sigaros hustru
- Marcelline Guds sønns søn
- Antonio Garbuaan, Susanes Morbrøder og Sanctettes søn
- Sanctette Antonio's søn

- 3. Cherubin, Guds sønns søn
- Bartholo in Doctor fra Sevilla
- Nazile Guds sønns søn
- Don Guzman Bridoisson Lomman paa Guds søn
- Guds sønns søn
- Pedrito.

Gripe = Slet.
 iu Antitud = Slet.
 iu Tinnus.
 iu Soudagign.

og jeg har prøvet.

Sigaro. Hvad vil du sige med det!

Susanne. Det er ikke andet men Paul
and at gænde Excellence gæde Almariva
in ar hend af at pæne om af her
Pheonfadaama har i Na baalaligt, og
me ham til sit Plad. Men det er
ikke hans hans han vil bli; det er
den, forstaaer du, han har at Ogi paa
I den han pænde maerker han, skal
det. Navnet er ikke som i bagmandt,
og det er det, den dølge i Baxile, hans
agtbar Commissionaire i hans fornuet;
desse, og man adde Ojengamphar for;
kaller meg hans dag, rimedes han
Løner meg at sjuge.

Sigaro. Baxile! Omni Kjælling! Han mager
lidt at bli fuld pægt innæret med
gænde det lig for Pjæppe.

Susanne. Du haarder man gode Præve, at
den Madjeft jeg faaar her for disse for
Længestans stjele?

Sigaro. Jeg har nok gjort saa meget at jeg

C. Givndu munda dat!

Susanne. Hvor da vilkegi foranden er,
dumme

Sigaro. Det siger man,

Susanne. Man dat er jo dat, man vil
ikke tro!

Sigaro. Det er fage!

Susanne. Vied da, at han girer mig dag
for at fane mig tee, gammelig at
bestaar ham at konstante sammou
konst indre + Opie, som nu gammel
gæstebor, dat. . . . du erod selv, om du
er pinnogleg.

Sigaro. Ja dat erod jeg, at han er
nu ikke affkaffat denne gammelige
dat, da han gæstede sig, han er
dag lagat sig paa hans grund.

Susanne. Nu da! Har han affkaffat
den, da girer dat ham selv, og dat er
den sand, han vil i dag hvide den
af igien.

Sigaro. giver sig selv. Met fane d'blad,
girer af konstant, og man fange

Hand
Susanne. Hva quid dan edde!

Sigaro. Hvad kan det være?

Susanne. Om der er en bonde som ligger
overfor den Told! Hand!

Sigaro. Du kan skilsmiddelen! O! der er
noget midt i det at fange sinne hos
bønderne, naar han i en god Tid
og fange hans quid til sig!

Susanne. Høvet og fange! der er det
det Element!

Sigaro. Det er alle skammen der holder
mig tilbage!

Susanne. Hvad da? Fange?

Sigaro. Det er mig selv at tage sig af
ligt stikke den borte for, men at sige sig
sagen at man slipper nok fra det, og
at gøre end til nu om Tiden, de fange
hans Tønde, og gøre at det fuld sig for
mange, det er ja det som er i sig,
det er de fleste Tønderne gjort, men
man siger!

Susanne. Der er gode Tønder Tønder, men

8. Har prøvelagt mig jeg endelig maatte
være den første, der taler med Guds
min sølleste Mangan.

Pigaro. Hvilket der ogsaa noget andet?

Susanne. Jyvnau siger, deres lykkeligt med
de forældte Romaner. Jyvnau min
lille Pigaro! hold mig paa mine ting.

Pigaro. Et lille Pige at lulle Søstredene op med.

Susanne. Hvilket jeg Pige min Søster i dag!
Har om jeg prøvde det, og hvad med min
Maud siger det det i Mangan?

Pigaro. Liges Guds i Jyvnau! Pige! Pige!

Susanne. Naar vil du lade være at lade,
der mig for om den Kærlighed?

Pigaro. Naar jeg kan mig selv i
gennemgangen / hvilket jeg i Jyvnau!

Susanne. / Langt fra Pige paa Jyvnau,
nu! Har har har Guds Pige i Jyvnau.
Monfrøen! Nu har jeg ikke noget
for ham mere. →

Pigaro. / Lobes efter Guds! / Ja! min
det var ikke ja det du se
det. →

Figaro's scene!

Cu aller bidnafta figo! hastandig smid,
 lund, blomstrand, minuter, nittej, forliet,
 og endtagend! men dober! Gau gaar
ginteg og og med og queda sine jendel!
 Af! go. Gudm! Seer go. Gudm! Seer med
 Gann mig... lie Kar. Tag midste galler
 ede, Gann for Gau forst Gann ridmanubuej
 lie Poto forpaelen, og nu med Gann mig
 med paa sit gasantstob, og Gann mig
 lie Louree. Tag forstaaer stam go
 Gudm! Seer Pofandnejer paa mig!
 Se Meinster, og Pato Kandalet, og Se
 sinne Ginnstain, Under ambaffadain, og
 for, Ginnel du Gaar! mindeus og Gann
 Loppanda afftas paa nu Pade, med Se
 Lade min dykafellet Gann nu smid tag
 for paa den anden. Tag med gal
 for af mig for at opfaje danner Samiler,
 og de sandeser mindehastid at bidkapp
 lie at forage min. Guellet forst byto.
 Man go. Gudm! Seer ede mig! Seer

10. siges i London for dennes færd og det
med Cæsar, forstiller paa en gang
Kongens og mig med det fornummede god,
det er det gæle for mig. Det er
for mig. I du Baxile! Men Pro-
der og Uendommen! jeg skal lode dig
at vende an med den Mægt! jeg vil
--- Nej lad os forstille os med den
bøge, for at fange den same med den
anden. Si maas paa Cæsar
Monseur Sigaro! Sjunde sig langt med
den lille højtid, for at vore den næst,
er paa det gæstgæst, holdt samme
Marcelline bank, som er forstillet paa
sig som anden, heldt gæst og vore den,
gæst sig samme, hylde sig for Gæstene
smaa lidenstaber, sig sig sig mon-
seur Baxile, og ---

3die Serie.

Sigaro, Bartholo Marcelline.

Sigaro afbruger sig sig sig sig! Den har vi den sig sig
Doctor, nu bliver langsig sig sig sig.
Hvad sig men igen sig sig sig Doctor, er det

mit Højllid med Susanne, vi kan lade os
for, vi kommer her til Høst?

Bartolo Sugaulinda min søn Monsieur
Figaro Det vilde være en stor delmæssig,
God af dem.

Bartolo. Ja vist! og også en stor smag!

Figaro. Jeg som var for uligkaldig af for,
Hjerte barn.

Bartolo Det kan os alle være meget!

Figaro. Det kan nok være meget for deres
Mund!

Bartolo. ~~nu~~ Forbandede Bædderland! Lad
os være i sand!

Figaro Du bliver ^{Minne} Doctor! Told af deres
Profession er meget grund. Du kan ikke
manne Madlisterne med de stakkels
Kjæster . . . befarvelig ikke man
— andem det var Marquise! Tænk
Marcelline! Kan du endnu lide at gøre
Socis med mig. De blav mand / Phal man
du gader, manne man og kan og har.

Jeg vil hellere det her Doctoren.

Bartolo gader det?

12. Sigaro giu forteller dem det maner and ved
1. gaar.

7de Scene

Martolo Martelline

Martolo. Jaa, aftas gam, da. Gau gaar.
Giu. Chielu ar alla tidu. Sam jamma,
man liudu. Arrolada gam i for tago,
og fet ikke en gaar Blodvora ab!

Martelline. Da gni gam om igiand. Pa
ar da dar, a meidalegi Doctor! allen,
liudu jaa ad tadig, og jaa jaudrogleg,
at man lau dar li gni, aridau da
sam og hualpan, liju sam jamma giftada
sig magt al danu for sigtigad.

Martolo. Arstid for ad dogu og for ad bery
Tolt. Nu, hnanfor fludu gajda jaa uo,
gandeg lii Piokat, ar dar fast Gudruu
magt li.

Martelline. Nej Doctor.

Martolo. O Profire! danu hadnaga, da
gnovidu, hansen giu sig, giud, kumon,
ikke ar mal?

Martelline. giu giudu gau.

Martolo. Oy hnanaf?

Marielline. Gaudes Mand bryder sig ikke om 13.
Gaudes!

Bartolo / glad! / O den sande dytfulde. Gaudes!
Gaudes mig.

Marielline. Man maa ikke Gaudes man skal
sig om Gaudes, Gaudes, Gaudes, og Gaudes
Gaudes.

Bartolo. Udforsagelse af Rindjammaleghad,
jaloux af Sarsangalighad, det kaldes
af sig selv.

Marielline. Jeg gifter Gaudes for Gaudes
for Susanne bort med Gaudes Figoas, som Gaudes
om Gaudes med det Gaudesmaal.

Bartolo om Gaudes Excellencie for Gaudes
m Gaudes.

Marielline. Alti, ja, Gaudes, man som
Gaudes Excellencie som Gaudes med Gaudes sig
Gaudes af med Gaudes.

Bartolo. Monsieur Figoas Mand! det liksom
Gaudes man Gaudes sig med Gaudes.

Marielline. Bazile - Forsikker mig!

Bartolo. Er den Rindjammaleghad for Gaudes! det
er en Rindjammaleghad; Gaudes Gaudes Gaudes?

Marielline. Alti det Gaudes Gaudes. Man
det Gaudes sig Gaudes med det er Gaudes
en Rindjammaleghad Rindjammaleghad Gaudes

15
Bartolo. Du Gribbe!

Marielline Aldrig maad, alskind i godhums
sigdan den uordenne liden med glæde,
og bryder sig ligesaa lidt om den der lovs
mar, som om den der god, udsprungne,
gam med.

Bartolo. Døin an Gartejn.

Marielline. Døin an Haas farve! maad at Gud
uistogende; men det er det Høieste Pleas.

Bartolo. Og Gauds Susanne?

Marielline Gien skal migste Gaud, den lystejn,
dan som de vil Giede mig at færes uifon,
silkning god, jag far af Gaud, kiere Doctor.

Bartolo. Gaa Gauds Højlligst Sag.

Marielline. Man bryder de dghskaban,
der er maget vidan, og var jag alle
bange for at uibledt an Høiherminas
Høimaleghad.

Bartolo. Gaa Høiherminas magen for
denas liz. Medicin?

Marielline. Migt kien an fjoerig, man
fagstaut, fagstosas kals lidenkaban,
det dajlige Høiherminas suerden mag
gat i sig, som fjoer, var furet om stulen

16
Orkar om du väl, man var aglad, det
maar du! Man siter man da maan gamm
aglad, og at haat ^{nu} iuuekimenen fælar,
for uijtejt staten, ja lad os fæst ligs
Sufanne med at uijpaa de Diebud, man
giver fæst.

Bartolo Gvad me den flejste af?
Marielline At Othmann med fæst Oth,
Gaud, og fæst me blege med at fæst Gaud,
nu Maj, som for at fæst sig, me iuden,
Latta dan uijtejt fæst og med
fæst Giftenmaal, og fæst me
fæst med.

Bartolo fæst fæst, for an Uijtejt! det
er an fæst Oth og at fæst me gamla
fæst fæst med dan fæst, som fæst
me med me fæst fæst.

Marielline. Og som fæst at me med,
at fæst me me fæst.

Bartolo Og som fæst fæst fæst fæst,
dan fæst fæst fæst, som fæst me
fæst fæst fæst.

Marielline. Oth fæst fæst.

Martolo At skaffa en Pkialen. 11.
Marielline. At agta Gam Doctor, at agta Gam!

5 Scene

Susanne in foney

Susanne / Susanne har en Dorneske mad at
brød baant sin i hævanden, og en fad
roste gær Arman / agta Gam, Gam! sin
Figaro?

Marielline / betant! frøfor ikke? De agter
Gam gi.

Martolo / lausa! Cyprinus Paris af at
forbetant frøantimmar! ni lars om.
for lykkelig han mede er rod at
opi den men finde Susanne.

Marielline. Ikke at nager hans Excellen
te, han man ikke kalar om.

Susanne / lausa! Cinquantida Souffrance!
der er en vedtied noget betant i det
de figar.

Marielline Cinquantida egjen Souffrance,
for er de det betant? er det ikke
bellig, at en god færr lages noy
gæ skæ den glad han skaffar sin

Sofie. Vem kan pappa?

Marielline. Ja Souffran!

Sofie. Det är samma som Souffranen talade om
i kyrkan när de bekräftade mig som försörjnings
man på Sigaro och jag.

Marielline. Man kunde vara gäst
där i stället, när man hade sin
dagligt där som Souffranen.

Sofie. Oh Souffran! Det är ju så
högland. Men det kan det.

Marielline. O det är så vackert!
Jag är på väg till mig en gammal
Sofie.

Bartolo / bokstäm / Marielline / Sofie
Sigaro smulka stäm,

Marielline, gäst Sofies Sofie,
ja bekräftade! - - - Sofie

Sofie sigaro igen / Vem kan mig
utöver som Souffran!

Marielline. Det är så mig som Sofie
det är samma mig som Souffran.

Sofie sigaro / Oh det kan det som Souffran

indtøst at sigts / uogast /

Marielline. Si nu saa pind, Souffranis / uogast

Susanne. Hj pind nok her at ager dem
Souffranis / uogast

Marielline. Og ja uogast. den sandig / uogast

Susanne. Det maaar si gamle Souffranis
naar / uogast

Marielline / opbragt / Si gamle Souffranis!
Si gamle Souffranis!

Martolo / Goedts Gauda hebbaga / Marielline!

Marielline Rom Doctor! jeg Goedts stak
h. ud. Circumvent Souffranis! / uogast /

6te Scene

Susanne / Com.

Saa vel Souffranis, saa vel de prangland.
Saa vel ligesaa lidt haeng for Gaudas Ans
leg, som jeg baider mig om Gaudas grov
der. — Der mig her den gamle Sibille!
for det hun har studeat uogast og plas
get opvanden, da hun var at staa,
saa skal vedtving dandst aften Gaudas sibi
for saa de det. Maarten Rioncom
paan deaal / Hu naar jeg alke grad

20. jeg ved ikke?

7de Scene

Cherubin. Susanne

Cherubin Af Susanne! Jeg har vist i Lou hemme
føgt at finde dig som at Opblid! Af den
af den, jeg og jeg maade bant.

Susanne. Hvor Lou mit Opblid maade
gaaes for den Sage for fra Blad.

Cherubin. Susanne har jeg mig bant!

Opblid!

Susanne Cherubin! Hvad Susanne har den
gaaet?

Cherubin har fandt mig i Gaar Af den
for den lille Cousine Susanne, jeg og
ved fandt den Opblid Blad. og den
som med den Opblid i Opblid
har den for Opblid da har den
mig! Opblid! Opblid! Opblid!

--- Opblid! Opblid! Opblid!
--- Opblid! Opblid! Opblid!
--- Opblid! Opblid! Opblid!

hvis gaaende har min furede St.
gudmoder ikke heller som tilfældet,
at det ikke var mig Susanne, og jeg
er for mig selv og den lykkelige at for
sig.

Susanne at for mig! mig! er min hadde
komme til mig? Det er da ikke min
min furede du furede furede mig?
Cherubin Af Susanne, hvad er det
og hvem, man hvad jeg er bange for
huden.

Cherubin Af Susanne, hvad er det
og hvem, man hvad jeg er bange for
huden.

Susanne Det er at sig, Det er jeg ikke,
og und mig kan man græde nok.

Cherubin Du mand nok den flammende sig,
at jeg kan ikke nok noget! Man har
du er lykkelig! At for furede furede sig.
blev, kære med furede, hvad furede pa
sin Monogram og af sin Aftener,
Naal for Naal -- Af Susanne! jeg
vedt ger -- hvad er det den furede

Susanne paraderen furede Af det lykkelige
Naal og det lykkelige bane, som furede

24. in Gudmøder for om Gaardt om Nathen
Cherubin / siger / jvnske Staud! Og mig
det er mig!

Susanne / siger / det er sig / Heng mig!
... Gaus Lugal! Gaus Gaus er for trodalt
var det alle at Stadykedj jom mig
Eng jager.

Cherubin / siger / om den / har Logu / taal /
du har sig det er blazat bonde, fljst
tre, du har kakt det, du har sig Gaud
du er!

Susanne / siger / om / om / om / om / om / om /
puaer jag, du blazar den alle Længta
lille Kundering! ... er du gas mig
Staudat jger.

Cherubin / siger / om / om / om / om / om / om /
mig Gaus det! Glad mig Gaus det Susse,
ne, jag skal gas dig mig mig, og mig,
dant den dagleg. Tjvns Lænder mig gas
mig Gaus Djabled hængt, tal Lænder mig
af dig tjvns mig den nængt gængt af Glas
de jom anden den for mig mig jom den

Susanne / siger / om / om / om / om / om / om /
dit jom den det lille Staud! du kakt

24. mig i det uendte, det er du alle.
Suzanne Nag saa for mig det unge
Mammilla / ~~mellem~~ ~~Phantasi~~ saa Gamle
Cherubin lobes mind / Ah mig! du faar
det alle, om det skulde koste mig det,
Men er du alle for mig, mig det
du dit for det, saa mel jeg ogsaa dig
at kys dig lige til Cherubin / Gaa lobes
af den Guden /

Suzanne lobes mind / Et kysind saa godt
kommer du mig nok, jeg skal for,
dege dig for Tiden, og i Tiden for
at lade for dig, skal jeg selv sige til
Guds Excellence! det er nat Guds Delt
jeg er den lille Egenhed bort, mig
som frem til sine Torsider igien, den
saaer Tans, som mel bedst sig mig at
som forlods i Tiden, og som mel
aldrig lade mig i Tiden saa Guden
Nagur.

Cherubin / saa Guden kommer ind, lader
sig forlods det dag lader Phantasi / Nag
saa om en Gode!
Suzanne. Gode lader som lader for.

Suzanne. Goroan, Cherubin / pleure
Suzanne / Pleure Goroan n'arr / Ah! Goroan
no lui l'ouïs-tou-lan pas at pleure Cheru-
bin!

Goroan / Soumme monna / Tu as i
bonogal? Suzanne! Tu l'as-tu n'arr, q
de t'ille finit s'jus at n'arr au
l'ouïs-tu-lan pas - - j'm'arr n'arr n'arr
ios l'arr l'arr pas j'arr au l'arr

Suzanne / Goroan! Goroan de m'arr n'arr
de j'arr! Goroan l'arr, q' j'arr
l'arr pas m'arr - -

Goroan. L'arr pleure n'arr m'arr n'arr
l'arr, au n'arr l'arr n'arr m'arr
l'arr, au l'arr n'arr, Goroan pas j'arr
de at l'arr; N'arr l'arr l'arr l'arr
l'arr n'arr l'arr n'arr au n'arr l'arr
l'arr. L'arr l'arr at Goroan at l'arr
l'arr m'arr j'arr l'arr; L'arr l'arr / L'arr
l'arr l'arr l'arr l'arr l'arr l'arr

Suzanne / Goroan! L'arr n'arr l'arr n'arr
l'arr.
Goroan / L'arr l'arr n'arr l'arr l'arr

Guorau. Kom naar fejernu meget snart,
lydaler! Af Susanne! vieda du kommer
a Piumneigan i fangau, og pladse med
mejer om samme daglige. Det jeg vieda
fakta jantau an fæis paa samme iida,
lydalerjo giuvt.

Paile. Siden for! Guorau an ikke i
sit gamat.

Guorau. Skas op! Gram naar det der laet?

Susanne. Gud jager lykkelig!

Guorau. Gaa du ud, for det de ikke
kal samme ind!

Susanne. Vilde jeg lad dem blise for.

Paile. Prayer siden for! Gude Excellence
naa for guorauindau! Gaa og gaant
dangaa jag mel for ud.

Guorau is for ikke at skal man kan
siela siggaa! Of! bag den langhaal
--- skal uod; man fæaa Gaa haas fæaa
baak ejau.

Susanne Prayer Prayer for Gaa, Gaa skas
Gude jagd laa sig. Gaa gaaar baglund og
na al fæa mullam Gaa og fægen; Man
mættus Guorau bukkas sig og bagas sit

30. Susanne. / Naar / Og de er er er.

Barite. Mad munden dan er det goudes Naar,
de, dat er færdt man siger, naar han er,
han goudes op med Borden, ja han goudes
goudes med at par Quid! --- Man for
nu tilgik. Lad ham ikke gøre paa det!
Gode er nu Gode, Mid i det Blykke.

Susanne / Forbittet! / Og for at for for
at hører og hører, hvad er det
id for at gøre at skikkelst Naar is
lykkelig, som er færdt i goudes for
naa maade.

Barite. Har jeg fundet det op? jeg siger
det, for det goudes Naar er færdt om
det!

Gode / for for for for for for for for
færdt om det!

Susanne. O for for for for for for for

Barite for for for for for for for

Gode. Løb Barite, og lad ham blive for
for paa for den.

Barite. for for for for for for for for

Susanne / for for for for for for for for

Guaran. Guin faan andt Lador jaha jaha 31.
for i laun, Plorlan.

Susanne. Plador Guin fard he bage. /
me ikke fidd, faldes fram at loba
faadan end.

Guaran. Nu ar me to for for sig, me
degi, dar ar ikke meilte fane nas
Naxile. fald gior mej andt, at jag gior,
da mej lyfte arer lagen, jidau da
fandt paa dat, jag gaande dat fard,
for at komme oftan fardau Guin laun
lon, for i givindau.

Guaran. At fald Guindau faldau,
nu fald, og fram med fram he fald
faldau!

Naxile Naxile fard, for dan fard
fald fald!

Guaran. Lu lalle og gior, for jag andt
me i fard lon arer for fard,
me fald.

Naxile for fardelle!

Guaran. Og paa fardau fardau

Susanne. fard fard! fard Naxile fram
idau fard og fard fard at gior!

Brasil. Hvad hedder!

Grønnen. Fortællelig Tompaco! Du er
knap for langt, og går vel lige tilhørende,
det var for at tage med mig lige, da vil
du være ravn? Og i Monsieur! som
bliver med mig i plager, der faktisk skal
lav ikke mere, end at I skide inden
de bølger for mig Gudmoder, maude
jeg det gælder første Rammangjæ, og
for Hans Ravn; men jeg agter ikke
at lide, at liges, nu Mand som jeg
agter og gælder af, skal blive offer
for et jødant hadmagasin. Har du
med dem Brasil.

Susanne (forbittret) Du er Grønland.
Offer alle hadmagasin! Du er
der, da de talte med mig!

Grønnen (bistig) God du siger i sandt! det
skide gælder med den pinde ikke vil
gam!

Susanne. Du bad mig at foran Trinitet
at bare om Ravn for Gam. Du
blar ja forgermet, da de kom, at
gam skide sig Gam i logusthalen.

Grønnen (Panik) Du gælder logu! jeg

34. Jaka meggo i dan, da gaj lau end.
Cherubin! Aft! Naadigi gaa! da paa
gaj ag ajtada bag mas dan!

Gagan. Ahar nu lagu! dan mas gaj
goung jaly.

Cherubin. Tu kalabalep; da mas da
gaj jukada endan i dan!

Gagan. Paus manan pombukad! Sabir
da nu pigoum, dan lalla. Kanga lau
ganta paa or.

Cherubin. Pantamad naadigi gaa!
Ang lar gant gant gaj lau kumbat, for
migan. Bring at for taan

Gagan. gamban Koralasat / ke sus
janne / ke pae ekta paa Pigar!

Maxile. Sat dan dan dan dan dan dan.

Gagan. Kadler Cherubin idad Koralan!
for dan dan, dan gale. Nandan dan.

De Scene

Sufonigi, Pigar, Gagan dan Panhella,
Cianan, Mianan, ay Mianan, Pagar
leada i gant, Pigar lau nu Mianan,
man, Cop mas gant i dan ay Pagan
ay Pagar ke gnan man. In ar en,
gaj andan and dan dan dan, dan
dan idan or dan dan dan dan.

Grosvinden De jao Jo. Grosv., at de lile 36.
kan mig nu duple, jeg ikke har;
- men da den begynder ikke at sige;
malej - - -

Grosv. / forlegent / Du maatte nok mig
a god i gemaltig dag om - - -

Pigaro / sagte / til / Susanne / thad / mig / brag
der i mig Susanne

Susanne / sagte / til / dem / der / ikke / kommer / nu
god tid af.

Pigaro / sagte / til / sin / hustru!

Grosv. / til / Pigaro / hvad / vil / du?

Pigaro hvad / vil / du / hvor / hans / hustru / kom / nu
og, da har udfaldet nu mig skone,
sig det, som hans hustru har til
nu - - -

Grosv. Nu / vil / du / hans / hustru / ikke
men til hvad vil du da?

Pigaro / hans / hustru / ikke / vil / du / hans / hustru / ikke
nu ja god hustru sig kommer for
lyst, den kommer mig ja meget
til indret i dag, at jeg vil have at være
den første, der holder den højtidelig
med mig i hellig.

Grosv. / hans / hustru / ikke / vil / du / hans / hustru / ikke
Nu, at udfaldet nu mig skone, an

36. Linnat ba taen Raflappungdan nu Guald.
in Pannar dan viter at meido. Pkian,
Gdan nad sin Omgin, man at fan dan
uagot af dan, fan nu flaryje Pkzedejfad,
dat dan Linn nu tjpannyje barbar, og
elke nu adal by tillianar.

Pigaro / Gan Susanne nad Gaundan / Pilled
da, at danu inya feji, Gnis dan,
dains Niidan Gan nadat, madlagan
alpaubey Gompain af danu Gaud
Gogau, pyjat mad Grit blouster og
Koda, at Pindellan paa danu Gaud,
figtano Raungd. Andag danu
Ceremonie nad uella dykthabar, og lat
at Gan gik uleda for anag Linn,
daringan.

Gogau / Niesta pyjat, at, naan man
nu foelidat dykter og Musicien Gan man
han dobbat vinding paa Anoborast
for uella de gvestabar. - - - -

Pigaro / Rom meji in Gielp meji Raumar /
alla paa nuyang / Raadegi fanu!
Susanne / Hai Gogau / fronfan mal de flize
nu lan taen in partinuar paa mal.

Gogau / appidar / in fagte!

Pigaro / in nuyang paa Gaud / Raadegi

38. Groszmannen. Oh ja. Groszmannen gaj badar om
Noaden for Gavn.

Groszmannen. Gavn forkiunom sigan
Groszmannen. Oh Gavn er saa ulig.

Groszmannen. Ikke saa ulig som de to ande.

Cherubin / Reiseren. At helgige de
maden, og ikke den for Gavn. Det
saa for sigde dem, da de dylede Groszmannen
uden.

Groszmannen. Gavn for sigde sig om den,
den badar om den alle.

Susanne. Gavn Groszmannen for sigde sig
den det at helgige, den det sig
den sigde, Gavn Gavnulig med
gavnulig!

Groszmannen gaj to sikkant.

Groszmannen. Gavn for Gavnulig?

Cherubin. Gavn Gavn sigde sig
op det er sikkant, man alder Gavn den
meiste Uka sigde sig i man Gavn.

Groszmannen sigde sig! det er nok

Susanne. Gavn sigde sig med det?

Groszmannen. Gavn sigde sig! det er nok, Gavn Naden
badar om Noaden for Gavn; sigde sig

gættas þau, og þag meil gættas meindur
and sat. Þag gættas þau at Com,
pagnie i meil legion. —

Allgættas meil gættas. Gættas þau!

Gættas. Meil sat an þau sat meil þau,
þau þau þau þau þau þau þau þau
Catalonien. —

Sigaro. Of Naadiga þau! i Meil!

Gættas. þau þau þau! þag meil þau þau sat!

Cherubien þag meil þau.

Gættas. Gættas meil þau og þag þau þau þau
þau Gættas Meil, og þau an þau þau
þau þau þau

Cherubien þau þau þau þau þau þau
þau!

Gættas. Þau meil þau þau þau þau þau
þau meil þau þau þau þau þau þau
meil! þau þau þau þau þau þau
at þau þau þau þau. Þau þau þau
þau, þau þau þau þau, þau þau
þau meil þau þau þau þau þau
þau þau þau; þau þau, þau þau
þau, og meil þau þau þau, þau
þau þau þau þau. Cherubien þau

11te Gudman / hagar gaida om hagar / hagar
- laublen!

Sanchette / pagar paa Cherubin / Naadje
- hagar an do andud and paa so fan
- i gaaad.

Gudman / faeda gaida i Onda / God Sag / God
- Sag! du juuar.

Sigaro. daa gaido gaida. Minlejga,
- daa differ gaida i Pina allano gaida
- gim fastjant nor fastied.

Gudman / and sig sal. gim skal fastjant
- daa, daa hagar sag sig. flort / hagar
- gaido, laar gaa. Parile, da hagar
- and hagar.

Susanne / lee Sigaro / du hagar sidu lee
- mag mee du.

Sigaro / sag lee Susanne / dag ni hagar sig?

Susanne. du ar nu nor hagar / sig gaa
- alle ind

11te Scene

Cherubin, Sigaro, Parile

Sigaro / hagar da do lee hagar / gim i da
- da Ceremonien ar aistagat, paa folgar
- mee fastied af sig sal, ni maar nor
- fast i nor hagar, sy alle hagar and

joni da Kristus, hellen, da pille medoug
flaten, and dan jag, kate dan no magh
aansagan. Wi for eigan jag i Moss,
you at midtjiden os med, ni. Lad os kuns
da vore hollen gatt i jag.

Maxile ~~passage~~ Men os nay, kalijans and sin tron.

Figaro: giot vidan at for far dat, nu for
band, om nu der farans! Sin mod og en
langt for ider, for dan du mal bleve
balovnat for dat.

Cherubin Men Dan! du glimmar og far
kost.

Figaro. Og du! du med ginnu bleve!

Cherubin. Og om og med!

Figaro. Man unar hviig, lig! Men
ider arer deri afaag, Rappou pa, pad
ind for alles ager, dan jag med skaltis
for dan, i fult galle og lee Majanet,
og dan ja eigan lee i ad bag om. Godt
nu mal tron du os kost, Lad dan kuns
kate far os dy atjar, after jagt dan far
og nob pille dan lee ind.

Cherubin. Man Sanitette, om ider dan sin
Kollen.

44. Barile. Hvad pøllas looms du haude da ick
at de Lige, du ick har noget fra Gud.

Sigaro. Du har mig en Ring at giøre en
Lig, giør mig den Ringen og lod paa
Guden.

Barile. Sag dig naar mig Mærket, sag
dig naar. Gudna er ick for mig;
at; siger du forant paa Gud, Gud,
Guden er ick med dig. Gudna!
Gudna! Du vil ick Gudna for
had! for lovs guans Gudna de Gud.

Sigaro af! du har en non Gode med Gud
gude Gudna; du vil Gudna! Gud
siger Gudna Gudna, Gudna Gudna
Gudna de Gudna, de Gudna Gudna.

Barile lader sig.

Sigaro. Alder paa Gudna, ick paa Gudna.

Den Act

1te Scene

Denne pladsen forstiller at Skat og paa
Lig Gudna, Gudna, en Gudna med Gudna
Lig, og en Gudna Gudna Gudna
Gudna og Gudna, Gudna Gudna Gudna

Gazza bid, at Cabinet na pua Kuytton
ju and, nu tar i baggamudan gawar
and ke pagaram, pua dan mendanda;
da ar at Warbur!

Susanne og Gwamudan konung end af
soaru pua dan Gazza bid!

Gwamudan luf Sanna Susanne, og koster
meg axtung iustanda lag!

Susanne. Ang gar jagt danne kua ad dat
at Hamman.

Gwamudan. Gvad Susanne lau mede far,
farer sig?

Susanne. Nag niffille, gi. Gwamudan gior
ikke far mange Oustandag farer end
si Sannarid, lau mede liada meg.

Gwamudan. Og dan liller Sage nar lietan.

Susanne. Sitar at sig, stillet bag dan fram
kagusthale, lau tom at bada meg, bada
far lau far dan.

Gwamudan. Aif! Gwamudan lau lau uk di
ke meg jels. Mon sig bander jagt lau
nag Susanne.

Susanne. Sa jagt sig og far. Dan dit gior
lau far and a. neef, og i far at forlad
Sanna. Aif Susanne, vad gum ar adal og

Sid 1. ---

Lufanne. At hvis jeg ikke med sine søn, med hendes søn sig af Marielline.

Quarinden / Quærer op og ned og Væltan sig. Hørst! Han æfter mig skal ikke maane.

Lufanne. Hvorfor nu han da saa jaloux?

Quarinden. Han alle Mand, men sig! af hans færmad! Af! jeg har æftet ham for mig, jeg har troet at han med sin sind, og intet han sid af min Kivaleg, Gud, det er det næste jeg har for at mig med ham. Han jeg vil ikke gøre det skal tabe for det, det kan jeg nok skaffe ud sig mig alting, og det skal gøre sig. Han kan være hjælp og støtte; komme han!

Lufanne. Påhvort han saa dem tage på sig.

Quarinden. Hørst sig! Løb det Hvidt hie op ud til gården, her er på Gade.

Lufanne. Så kommer af, såne Raade taler og gæver med Action / sin lude Hvidt af sig baggen.

Quarinden. Så Mand nu mig, Hørst!

48. Sejor / opfter lang høns / -- sig den gode enig
ikke for bestandig /

Susanne / høns for Revident / sig den
ved God den gode enig Revident
gode enig med Revident op sig, og 2, 3, 4
Revident.

God enig den. Den for me Revident for at /
op sig / at bestandig Susanne.

Susanne / lob og lud op sig den / for
at me Revident, den at me Revident.

Revident

Revident den for me

Susanne. Den for me Revident, God
den at for at bestandig!

Revident og du me lille Susanne! --
den for me Revident ikke den at bestandig
bestandig! Naar at bestandig bestandig,
bestandig at bestandig! -- bestandig! for me
den for me Revident den for me Revident
den for me Revident bestandig bestandig
og at at bestandig bestandig!

Susanne. Naturlig!

Revident Den for me Revident bestandig bestandig
bestandig med bestandig, og Susanne

lei legationo, Raad, Jaha eða þau 79
Sinn.

Susanne. Jaha dat augu lida?

Sigaro. Og þiðan meir Jostma. Susanne
eða meir maðaga þakallergan meir
þau iudastotta Mariellines Pustar! þau
vegat þau mauna legafraun! þau
þig annar þau, þar þanþinna norðu
lag mað at þanþinna þau; þat þið
auþra; þat er þat meir þau þið
er, og þer er þat þag alþannu.

Þorsteinsson Sigaro! þau þar þau þau
þig annar Auðg, þau þakkar er alla norð
lykku.

Sigaro. þau þig þau þau þau?

Susanne Jstara þau at þau þau þau
þau þau

Sigaro. er þat eða meir, at þag þau
þau þau. þau þau at þau þau
þau þau þau þau þau. At þau þau
þau þau þau, meir at þau þau
þau þau þau þau.

þau þau þau þau þau þau þau
þau þau þau þau þau þau þau

50. Figaro. Det er det godt, somo Randes,
in faste Cetera naturen har han faaet
at om dem.

Grønsiden. Om mig, du bliver forrygt.

Figaro. Nej det skal han blive.

Grønsiden. Et Mammis, der er ja
jalousy.

Figaro. Viskodem! for at komme ud af det
med det store Fald, begynder man
barn at pisse dem en smule mere
bevidt, og det er det første tegn
kan se godt, for første med dem dygtig
mand, og med en smule Lyst, kan man
ja trokke dem med Noget, for man
nie, om det kan man se i det andet
høj, sig har lidt Parole komne en
Pådder uden Ramme, for en grønne far
er den indvandreren, at en afklar
i sig vil søge at faa dem i Tale
uden Stallet.

Grønsiden. og de søger fader med dem
Guden, naar det gielder en Roms
der.

Figaro. Der er den som den jeg havde
Lindes grøns det med, af sig selv for sig

gards jagt Landmann. —

Annandou. Ho komur lei at lakka
ham for dat heipist. —

Figaro Man sig meg dog ungur, no lat ikk
allan tids naff, at gam heit gam gam
dog, for gam maan heibring dan liid
mad at naaga, og baad over sin konn,
for gam gabdr heitum lei at komu sig
mad naan, gam no allanada gaursta
i melanada, for gam passa paa dan,
for gam yaga oftar dan! In dan,
for dan, dan niidan gam i sin laido
Uran over Blakau, og yaga au stak
kalo gam for ikk dan maan. Prigle,
Lipos Primon uannar sig i fuld enar, gam
gam engu aystackar faust gior, mad
dat, og gam for uelagjotta sig maad,
maan danar Raad no heitad. —

Lifanne. No, man Marielline dan
for england, gum for uol gior dat, gum.

Figaro Prm! dat bygjar jag meg meid gam,
ham magst om. In laas gnanu sig,
for komur i gaman i Pradungu.

Lifanne. Gior du Raquing paa dat?

52. Pigaro. Na, for auyang, Talt þau eiginn
Þing og gættu, Samman eiginn Na, og
þau til eiginn þing, þat er minn
Gad.

Susanne. Þat er náttu.

Grozdau. Þou gættu þess, þú lund
gættu þess þess þat, þú mættu
þat?

Pigaro. Na, þú ert! Þag lattu au laga
au þat þat þat af Susanne, mis
gættu Grozdau i þannu löngþau,
þat þau þat þat þat þat þat þat
þat!

Susanne. þau þat þat þat?

Pigaro. Cherubim!

Grozdau. þau er þat þat.

Pigaro. Þag þig þat þat þat þat;
þat þat þat þat þat þat þat.

Susanne. Þau þat þat þat þat þat
þat þat þat þat þat þat þat.

Pigaro. Þou, þat, þat, þat þat þat þat, þat
þat þat þat, og þat þat þat þat þat.

Þag þat þat þat þat þat þat þat.

Susanne. Þau þat þat þat þat þat þat þat
þat þat þat.

Pigaro. Þat, þat og þat þat, þat þat

du skal have samværelse i den Grønlands.
Gronland. Han er saa vis i sin Sag, at
han begjæder at give mig noget og saa
siges. Det har jeg i Siel.

Susanne. du siger ja...

Siges at mindes Gronland er borte,
vel jeg sandt den Cherubin forop, og jeg
de Gam og det Gam paa, og skal for
nær og afsatte Gam, og saa altsaa det
er Excellence / gaar /

3de Siene

Gronland Siddes / Susanne

Gronland. Matat alle Gode / Min Gud for
jeg har til Susanne! og det mig. Manne,
for kommer for.

Susanne. Sans Raad vil da ikke for den
ma sig.

Gronland. Seuden for sit Gode / Sag... Su
Kæjer for jeg skal staa paa Gam.

Susanne. Lad os Lade Gam siene Su
Lagge du paa Gronland.

Gronland. Man vil for Siddes og saa
saa Gode.

St. Susanne. Skanda! Og bægjer bare at kende
de to Møller, som nævnes i Naada
Linda Skanda meget, bare for ham.
Gosvinden. Skaller sig igen. Skander at det
er lige der, Sampson!

St. Susanne.

Cherubin. Inden ind for Mine. Gosv
inden skander, Susanne.

Susanne. Om no no for Capitain. Skander
Naada skander det!

Cherubin. Skander skander. Oh! for de to
Naam skander meget, Naade for ham!
Det er lige meget for de to skander at det,
er god. Naada der er for ham!

Susanne. Oh for ham.

Cherubin. Oh for!

Susanne. Skaller ham skander. Oh for de to skander
meget for ham, meget for ham. Oh for de to
skander. Om no no for ham skander der
er, for de to skander for ham skander Naada.

Gosvinden. Skaller ham skander. Om no no for ham... for
ham skander der.

Susanne. Om for de to skander der er,
for de to skander for ham skander Naada.

Cherubim! Is det forbudt, at agte...

Susanne! hvad dan kender du om min søster
paa Land? Tag skal jeg vedtage det Skæm!

Granvinden. Nu... siger du?

Cherubim. Of! Læns Raad, paa den Land.

Susanne. Skæm! gaa! gaa! gaa! Naar Gran-
vinden nu vil gøre det, da kender du det?

Tag vel afmærkning.

Granvinden. Tag med Læns! Granvinden siger,
og holder sig fast for at følge med Susanne

Skæm bag ved siden, på den anden, og på

i Næsten om Rindningen paa Gran-

vinden, Sagen skæm for det med sig

na Opre...

Tag mig med med mig

for mig med mig for mig

og paa min Gudsmoders

og god for det

Ja, jeg er med
da jeg er med

for mig med mig for mig

og paa min Gudsmoders

og god for det

38. Sau er daglig!

Godevinden Blaae lidt med om galska
af ham, saa saa han minne sig
og sig til!

Susanne / godevinden / Nu! — man for mig
bede sig, hvor han er bleven
som sig! jeg minde ham, og! Pla
godevinden om godevinden alle de dage som
at man saa til.

Godevinden hvor han er gal! man
manne mig om om godevinden om
ham, at om det han kommer til at
ikke arbejde, hvad er det han har
om godevinden, at godevinden?

Susanne og at godevinden af godevinden. Det
er mig det, godevinden om det.
Hjerte med alle sig ham, og sig
sig det, og om godevinden ikke kommer,
sig sig nok sig det fra ham i;
godevinden, for sig er det sig sig sig sig
som ham.

Godevinden godevinden det af; det er godevinden.

Cherubin / godevinden / godevinden sig sig
sig sig sig sig, og sig sig sig sig sig sig

gaa mien gatt, ja so plog han med gørdet,
ja so stødte på bade mien paa Arman.
Godeinde. Han gleder aldrig at kunge at
staand.

Lisanne. Og loo æsting at staa at staand. Lad
as da so, grad gørdet. Endnu, laud, gatt,
laud. -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- --
af æst det. -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- --
Arman, det er som det kunde være at se,
auterimus. Han er Godeinde med mien
ja angang dæns. Maad! Gørdet dæns
saund.

Godeinde. maad! Gørdet dæns! gaa mien gatt,
lar id efter angang stødte. gaa med
stødte.

Lisanne. Maad! Godeinde i Maad! gaa mien gatt,
lar mien paa gørdet. Godeinde
stødte! gaa gørdet.

af Pierre

Cherubin! paa Godeinde! Godeinde! stødte.

Godeinde. stødte at Godeinde laud, og paa paa
stødte Maad! Cherubin laudet gørdet med
Godeinde! Så da so. Maad er af dæns
Godeinde, gaa Godeinde mien gatt. -- -- -- -- --

af det gamle den Gylden. For at prome
det, med jeg gemmer det, da har Lamb
om Annon. Jeg skal giøre saa
sagt den fæste gang. . . . nu af min
fælt kommer det Skad. . .

Cherubin. Udrunder! I be gælder det,
og jeg nægter.

Quærenden Ili for Lykkelig.

Cherubin Jeg er saa i lykkelig.

Quærenden Nu gælder du! Det er den
sammes Figaro, med gamle Quærenden!

Cherubin. Udrunder! Jeg vilde sige det
naar du, du har prøvet mig, naar
jeg har prøvet at det paa Dyblid
det, naar du maatte min Mind. . . .

Quærenden. Udrunder! Gælder du i Ord og handling
saa. Udrunder! Udrunder! Udrunder!
Ili. Udrunder! Det er ikke en konflikt, min
la i det det du siger det. Udrunder!
paa den, den. Udrunder! Udrunder!
blander paa den paa for mig.

W. sine

Quærenden Udrunder! Udrunder!
Quærenden Udrunder! Udrunder! Udrunder!

delas eller förbindnings - - - det försöker
gog dem - - - Vi ha alla om dem - - - Giv giv
id som jag jagda dem.

Göran Du ha alla om mig - - - Jag är gammal
Ginn af utvooligad; jag blev flykt och
föddal, da jag stod till höft, som jag aldrig
hvar föttas till; man som alla därmed
har gjort mig utvoolig -

Göran Göran du för Göran - - - Går du
för en föddal?

Göran Man manar ligger Göran, at
i alla jag har något under Manlykan
ombrerig os; man ladar mig med, uti
dij ut och som jag haas förändrad, sig
at för den i laer -

Göran Gå till för den för den os,
ja man har haas sig vid for, som jag
har alla i sind, at gå ut af mit
väl du haer sig.

Göran I afton för Sjömannen Sjögrens

Göran För mig i Gården; jag
infunder mig något till.

Göran Det är lilla en Doctoren för Sagen
en något borta under grad var det för en
larm?

Göran I man förändrad Allam?

Göran Det blev något något om till.

meget snart end mig.

Godsord. Arrod / gim lyklykkelig mig for meget
snar. Godsord, at gag vel for guds for
lyklykkelig. →

Godsord. Tag hans ord skal de vel de
vel, men de er dog ikke meget nyttige
de Misdele. →

12te Scene

Susanne for for

Susanne kommer ind af Donna baggen
den med meget for, og trækker den til
af sig.

Godsord. Der hader nu de at udbringe for
den til lyklykkelig / kom ind Susanne gag
befaler de. / Susanne bliver for snar
end Altoen i baggen.

Godsord. Gim er meget meget for Godsord
er de er meget, for at er for
de for meget er for for for?
for for meget for for, gag for
for de for for for, og for for for
for, de for for for. →

Godsord. Er for for for at for for

Al kan du dog i det mindste prøve, sauder
sig med Sabina Kat? Kan mig Susanne
to du i Sabina Kat? Susanne som lid,
indtil en blaaen dag med, punkter i alle,
ven og kille sig

Guasvinden. Lyg mig med Sabina Kat? Susanne og
forbyder dig at prøve! Ull Guasvinden alle
dage har nogen daggat Guasvinden ja
mit!

Guasvinden. Guasvinden med Sabina Kat? Nu vil du
du ikke vil prøve, mit jeg for gude,
antag du er paa bladt alle ilt.

Guasvinden. Ja du sig for Guasvinden alle an
den blaaen, kan jeg ikke forbyde det,
men jeg haaber ogsaa at for mig - - -

Guasvinden. Lyg mig, jeg haaber at faa
paa Guasvinden at med, som du
samme legende Susanne er. Al
den du om Guasvinden, som jeg med,
nogle ilt, men man kan maade,
at du ikke faa den nu Guasvinden og! Guasvinden
er den nogen?

Guasvinden. Al du har den Guasvinden
og ogsaa er Guasvinden med en Guasvinden,
kan du, som med Guasvinden er i Guasvinden

Minde. —
 Gode Madam! Der højsom videlicet
 gæller alle plaaner end jeg, og jeg vil nu
 staa gaar end saa minn. Wonnens og
 Gærte Ayrhaaber — — — for vil gaar ind og Loue
maa ejigou! Man for at alstueij kan
 blize jaer det ar, mieda de da gaar den gade
 lad og folge inden Ohoj, og inden Ophig, ja,
 den de ar ja baenge for det; — — —
 siingel nu Drey, Gaaber jeg, de isyber mig
 alle! —

Godeindeu / forvinnat! H! for Gode! Godeindeu
 laudt saa at naar deni puaad.

Godeindeu. Oel! jeg glaude saer end her
 dinas Raunmar. Folk; den maa jeg
 og aa lulle, for det de kan blize fuld,
 komman natpandiggant. for gaar gaar
at lulle saer i Baggendeu, og tager
vogtan her sig!

Godeindeu / alferdet! Ojemmal! Gælden Ulyk,
 laerij Uvokaudoumad!

Godeindeu. / komman bebaer her laude ejigou! Nu
 da den soer ar lulle, tager jeg mig den
 saer, at byde den minn Arumpuaad
laudtan stammu! og Lufanne i la beuith

W. maar kann du godhad at der røfkes mig;
og du mindste klykter der kan gødes gødes,
naar jeg kommer igjennem
Goosendau. I Pønsked ge. Gnom, dat er du
afgjælykter. Cædnagælsj. I Gnoosau gnom
id med gnom luktør og kagor kagor luktør
sig!

B. Scene.

Susanne. Cherubin

Susanne. I kommer ind af Alloveren, og kør
her til Labridat! Luktør! Cherubin!
høyt! dat er Susanne, luktør, og pøns
sig.

Cherubin. Af Susanne! Gødes afgjælyk
siene!

Susanne. Afstod med sig, der har ilt. at
Gjælyk at gødes bont.

Cherubin. I pønsked luktør! Man gnom pøns
kommer ind!

Susanne. Dat er jeg ilt, man afstod!

Cherubin. Naar der er luktør anarvet!

Susanne. Det er det sidste med luktør
han sig og er røns iltgjælyk. Luktør
og sig til Figaro.

Cherubin. Gnom. Mindst er man ilt ilt

Madam! ja skal du lulle og alle jeg
gaa Simon.

Indvendinger Skellen sig for denne ing hader den,
Gædinde, hvaa du mig i skand til at
glæmme det, jeg skjelder mig selv.

Indvendinger Alts hvad du besøger den gædinde!
Man jeg skal for hvaa den er i taber ind at
Indvendinger Nu er du for hvaa du skal for
det for mig naar lig

Indvendinger det er da ikke Susanne?

Indvendinger Det er ikke den ikke ikke
nu for sig den for mig at sig for
af den gædinde af hvaa til nu for
den besøgende man mig ikke ikke
til at for og for sig for sig
til?

Indvendinger Uj du for sig til?

Indvendinger at er ikke hvaa i sig at for,
hvaa den, hvaa den alle jeg!

Indvendinger hvaa den alle jeg, hvaa er
det at hvaa for?

Indvendinger Et hvaa for hvaa!

Indvendinger hvaa er det da?

Indvendinger Tag den ikke hvaa!

47. Grozan. Sannas auþ, þar og þar þau þorðingur
Grozanindan þau er illur þjögur, þau er illur,
þat þau er illur þat þau er illur.
Grozan. Það er þu! þu er þu! Þu er illur,
þu er illur, at þu er illur þu er illur þu er illur
indan.

Grozanindan. Þu er þu. þu er - þu er þu
það er þu, þu er þu þu er þu. þu er þu
indan og þu er þu þu er þu. þu er þu
þu er þu, þu er þu þu er þu þu er þu
þu er.

Grozan. Þu er þu! Þu er þu!
Grozanindan þu er þu þu er þu þu er þu
at þu er þu þu er þu, þu er þu
þu er þu þu er þu, þu er þu þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu, þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu.

Grozan. þu er þu þu er þu þu er þu
þu er þu.

Grozanindan. þu er þu þu er þu þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu þu er þu

Grozan. þu er þu þu er þu þu er þu
þu er þu þu er þu þu er þu þu er þu

17

16^e Scene

Garen, Gareniden, Susanne, Louman
Louman id.

Susanne. Sag, skal mig da gøre! Sag
skal mig da gøre! Naa saa mig da
den skønneste Sag!

Garen / alspis / Of Gredde Kæde /
saa Goreniden, der sidder løbende!
Of de æstetiske dem og saa forinden!
Man giur sig Louman der ilds rone
Louman id.

17^e Scene

Gareniden / sidde / Susanne

Susanne / læber be goreniden / id den
uadige id! goren er det laugt løst,
goren prang id.

Goreniden. Al Susanne! Tager Todrus.

18^e Scene

Goreniden / sidde / Susanne, Garen

Garen / Louman med en formidat Mus
id af læber id / den er en gang og den
gang for sig ten. Madam! In spillet
og rone med god Louman.

16
Suzanne. J'embrasse! O' Day, uadaya
gion! J'embrasse Gaudin Gaudin Gaudin
for Munden for at fakte sig og lalan
ille!

Gaudin Gaudin? J'embrasse! Gaudin! Gaudin!
Gaudin. J'embrasse sig lib! O' Gaudin lib
for Gaudin?

Gaudin. Gaudin affgaltigt Gaudin! og jeg
buden Gaudin, af Gaudin Gaudin.

Gaudin. Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin.
Gaudin Gaudin?

Gaudin. Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin, Gaudin
Gaudin Gaudin!

Gaudin. J'embrasse lib affter lib Gaudin
Gaudin for jeg Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin,
for jeg at Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin
Gaudin Gaudin Gaudin, Gaudin Gaudin Gaudin
at Gaudin Gaudin Gaudin?

Gaudin. O' Gaudin! Gaudin Gaudin Gaudin
Gaudin!

Suzanne. Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin
Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin.

Gaudin. Gaudin Gaudin, og jeg Gaudin Gaudin
Gaudin Gaudin Gaudin Gaudin! Gaudin Gaudin
Gaudin Gaudin.

78. Groenendaan. Jager ikke meene daa
Profine, jom de groende daa jom megen
mege for; jager dan skaldet Gros,
and Almarira, dan uiljstalegi for,
Lada Roue, jom de ikke aftar meene.

Susanne. Raadgi Jom!

Groenou. Jom Madledangad!

Groenendaan. De fande megen megen.

Groenou. Man det var aften dan Piddal
--- dan fande groent mege fagade!

Groenendaan. De fande fellevekk groent
mit meide te, dan dan fagade!

Groenou. De meide det.

Groenendaan. Jater dan Repuktig, dan Pigan!

Groenou. var jom i me?

Groenendaan. Jom fagade dan te Pexile!

Groenou. Jom fagade, dan fande laant dan
af en Poud. De fagade Panger! Jom Me
de laant! De fagade katal for alle de
ander.

Groenendaan. De fagade jom fagade,
jome ikke fagade meide! fagade
Mandfalkam! af! Jom megen megen
lid fagade katal af telegis, for dan
fagade fagade, dan Piddal dan fagade

dem i, ved de jeg fandt som at melde om
at vedlig holde som gæst på Glauk.

Gæst. O! af mit gæst på Glauk gæst
man fandt skal jeg gøre en på det
miggende i det gæst?

Gæst. ! Kære op! Kan er det miggende for
at bygge.

Gæst. Kaj! Du skal sig for mig nam.
Man jeg kan undere eller bygge ba,
fandt man i den tid som ja gæst
og ja rigtig kan tage kom og Min
efter Gæst på Glauk. Du skal
nå, du gæst, Kære Gæst var for
undret. - - Kan på min den ja
undret!

Gæst. ! Kære sig til at sig! Du skal
nå. - - af Gæst på Glauk
Mistake, man har Mand på Glauk
sin Tale, at du kan gøre Gæst
skal på du Gæst på Glauk
Gæst på Glauk, og du kan bygge, man
kommer nå en for hans Gæst på Glauk?

Gæst. ! Kære! Du skal sig i Glauk
du, i har Gæst, og migt på Glauk. - -

Gæst. ! Kære på Glauk! Du skal sig i Glauk

Guorvinda. Jaa jaa da aalt jagt dat Lufanne. St.

Lufanne. Jaa jaa ikka goot dat dunn Raadot

Guorv. Nu jaa lad dat Oad, lippu daan ap Muu,
daan?

Guorvinda. Tarkunus da dat da, Uba kunnalija!

Guorv. Ja naa muu Tarkujduelp.

Lufanne. Mistouka guorvindaan foor, at Guorv
da Maudo, foorjoga a sit kabinat.

Guorv. Jaa jaa, ja afflat muu jaa albonley
foor dat.

Lufanne. Ikka nullo, toon fanda, naas juu foga,
dat na fanda no kunnunapaja!

Guorv. Kofinet la da da ufogoulij?

Guorvinda. Ah Lufanne! Jaa jaa on naa? Jaa
dat kumpot joo guorv. Jaa jaa, foodlon guorv daan
daan / Man nae adde unnon koo jaa kunnun
kunnun Raadot.

Lufanne. Oh juu! man unnon adde adde
naadan lae dat unnon da Maudo! Jaa guorv
lippu fogaig juu Raadot fanda!

19te Seite

Lufanne. Figaro

Figaro. Jaa unnon fanda da kunnun / Man jagda,
Guorvindaan kofinet, figa adde nae. Jaa koo
juu fogaig fogaig - - - man dat glada muu, joo

82. Jaan, das er endtast om.

Grossen. Leontij. San magat paapaffanda.

Pigars. Sat er man Rejledig. Man sidar
aesthengar og vil vaadige foran jaan og
alle dennes Wafaller Stouen, Kaalen
og Jagan, med Violer og Palkapibar, og rous
har hui paa det Opbleid, da dennes Naar
de kellerer og forer man Stalid.

Grossen. Og fram skal magt over Grossen
paa Rekstet.

Pigars Naar over guden, hui er ekke Gjg.

Grossen. Naar man den for and for
for den skal komme hvi guden

Pigars frue for and for for?

Grossen. for den Palkal, Stellan Stalid?

Pigars. fram for for.

Grossen. Om for and for for for;
for and for for for for, og for
for for for!

Pigars for for for, er for for for for
for for for.

Lisanne. Kom for for for! for for
for for for for, er for for
for.

Pigaro. Hvad for Høj! Højvands mig som en
Parile.

Sofanne. At du for prænt den Bæddel for
at faa Guds Exzellenie til at loos, naar
du kom hjem, at du tiller Sage naar den i
Læberne, for jeg har læst mig ind.

Grosau. Hvad prænt du skopaa.

Grosau. Den er rindat at givne Gummis,
Lefad af naar Pigaro! Det peger til ind.

Pigaro. / Jager at grækt. Det Høj - er

Grosau. Ja til ind! Hvad siger du Bæddel?

Pigaro. Høj! Høj siger - jeg vedt dyk, jeg
lindt sig det Gummis, om mit Gætkomaa,
og befalet du.

Grosau. Paa du læktaaar det naar Bæddel.

Pigaro. Piken grosau den paa med, og skjaer
paa med, paa faar jeg med og paa at vedt.
Man var jeg i hans paa Raadige fænt!
Naar jeg befaleda mig edde at End, at
det det na siger den.

Grosau. Althid for du Lige med den Læse
Pænt; det bligst jeg naar, naar lækst.

Grosau. / Læse / Phallat Name! Grosau
mel den for, for, for mig mig sig Pænt, den Grosau.

87. Pigaro. Sagte der Susanne! Sagt man sein adom
gunde Paar, das er alle Gradman Laufes,
lange apen daley Kone.

Susanne. Sagte, sag die jast der lillo Sage!

Pigaro. Sagte, sag andem gunde foylaant.

Susanne. Da khalo Saug!

Godevinda. Kom ja. Godev! Da luyar afko
at kamma jamma, danna khaatmadys
foda uaktaly! Lat ar gona ned kel
kannamman.

Godev. Was sig sag. O Manilleni! Man
illinet! Sagt! sag mieda dag a dat mied
der nara dead.

Godevinda. Sagt man fald. Sagt ja gals
lar alle dead.

W. Sene

Antonio. In fonega

Antonio. Galt by dionat mas au falka
boddan Nagledar! Naady janna
Naady janna!

Godev. Godev galt are du my Antonio?

Antonio. Der dag ja galt at lada falka Kony
gar i de Windas der gona ind be muni
Maano. In laktar alle fays guntz af
Windas, og nu ige falk In laktar au Kone

Garus.
Grazou af deff Windus?

Antonis bin angang, Grazou man Gal dar fuis
mas man Nagisten.

Silanne. / jagta / guntaj, Figaro! Guntaj!

Figaro. Naadaja fanaa! Gau ar Lylian kat
faa sin Mangaman af - - - -

Antonis dit ar akka fandi, datan an lalis
Rat fua i Aftan. Sin pas f Grazou man
kan samu - - - - i Saagab.

Grazou. Sin Kanel! Sin Kanel! Grazou Gau!

Antonis. Grazou Gau ar?

Grazou Ja

Antonis. datan dab jag figar. tag man ar
Gau fat pua Gau. tag ar i dnan Stad,
dan ar ingan der far mad Gau at guon
idan jag. Sin faldan an Kanel mad idan,
og da far lat pas, must gada Namu faa ar
at Kual mad det. -

Silanne. / jagta / ke Figaro / Sij af, Sij af!

Figaro. Wei du da dachke ke ang Bid!

Antonis. fuis jag akka dach, gel jag fua
man faghand. -

Grazouman. Man fadun kei alle Bieder. -

Antonis at dachke idan at jagta, og afta,

86. Naar det skal være, det er ald' den
Fødsel der er paa os og Måttene, som
Naade!

Guoran. Vil du være mig alle, jeg søger
dig bort.

Antonis. Guor, jeg ja!

Guoran. Hvordan?

Antonis. For Guoran alle ja, mig at
det, f. Kage sig til Panden, at han vil
begræde en god Dime, ja er jeg alle
ja, du, at jeg vilde ville mig ad
ja god en farve.

Guoran. Jeg har gerne med Naade! Du siger, du
har hørt en Naal som af Panden?

Antonis. Ja, naade, ja! for at
Gjællid siden, han fandt en Gud Måttene,
og løb i Naal, Gille en Ulykke Guor,
han naade.

Guoran. Jeg vil med dig! Og du efter ham?

Antonis. Jeg vilde løbe efter ham, men
jeg naade, ja glæde med Guoran med
Måttene, Naade, ja jeg søgte Lunde ion
Guoran alle, end paa den Tunge!

Guoran. Man lunde du da alle Lunde ham!

Antonis. So vil lunde jeg det --- Gode jeg bare
er det ham.

Lausanne. / Sagte til Sigaro, han var ikke for 87.

Sigaro. Det er nu allena for nu fatter Klaus, for! hvad skal du gøre, den gæmmebeder for dem? Sagde du ikke at jeg var hans Datter, det var mig, det ja nej!

Guorau. Hvad? Det var jeg?

Antonia. Hvad vil du gøre den gæmmebeder! Det var det godt siden den tid, for min egen sandt jeg var meget uvidende, og man siger det!

Sigaro. Det er rigtigt, men man siger, det er man sig sammen!

Antonia. Sag mig det var sandt... ja man vilde sig de lille dage.

Guorau. Efterhånden man er det!

Sigaro. Ja nej han er kommen for det ja, det bager med sin fader, for en lille stund, for han sagde det er.

Antonia. Nej det siger jeg ikke, det siger jeg ikke, jeg har ikke det samme spørgsmål, allene vilde jeg nok sig det med.

Guorau. For hans Datter sig det!

Sigaro. Sag det end for ham, det er det!

den Gode Rest, det er saa fornufteligst
 --- at tage den, og sætte den paa min
 fjerne, da jeg forta med det, naar det
 er for den Placem, og al den forfær-
 delige Allarm. Tag med et Brev

det var for en rigtig den som paa
 mig naar det skal, og jeg naar det
 paa min dindst, og jeg naar det
 at det skal mig naar paa Placem,
 og jeg har paa den Plac den Gode
 Plac en smukt quider Brev.

Antoni. Brev det var for, saa skal
 jeg give for en Lap papir og en
 som i den tabt indet Lomme, da
 I skal.

Guoran. Inden det til sig/ og mig det!
Skulder det op og i sig!

Pigars. Inden sig selv/ tag den for mig.

Guoran. I har dog vel et Brev
 Angsten, hvad den paa i det Lap
 paa, og Guoran i den paa det
 Lomme.

Pigars. Inden sig og en i sin Lomme
og det den en Lap det papir og
Tag det for mig og et Brev. ... man
jeg har saa mange Brev, man naar

Indon pua ardeing - - - / Indon pua ardeing
 dan! Indon! af! datan at Indon fra Mas,
 ielline pua pieren Pieren, datan dagij
 ligt - - - Indon dat ikke man au say,
ingon fra dan thadkalo Indon lyg, son
pidas i Indon? Indon an dan! Indon
Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
dat lille Indon i dan andau lammur.

Indon. Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
datan Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
datan Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon

Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon
Indon Indon Indon Indon Indon Indon Indon

90. Grossen. Gør du kan seldu hau fejo gar dan!
Pigaro. gar med. Gør uogab gønt med
dan.

Grossen. Gør paa papirat / Gør fat as eis,
gar Tring.

Grossen. / Sagde til Susanne! Piglar.

Susanne. / Sagde til Pigaro! Piglar fatter.

Grossen. / til Pigaro! / Svarer ikke.

Pigaro. Det kommer af ----- det er juua,
sting der fatter, gar sigar det er dæng-

Grossen. dæng! dæng! Gør det dæng!

Pigaro. At haas Paaben haas indes.
det kan ogsaa gøres saa, det ikke, var
umagen med.

Grossen. Lukker det op igjen, og holder
dette Paanen! Nu der haas haasen,
og jeg skal rigtig Tring haas at mede!
det er dan Pigaro, der haas den aus
og jeg seldu ellers kage jønu over gam.
Lukker den!

Pigaro. Gøder gam seldu! / de gøres ists
at gør. Stafalung til mit Gøftas
maal.

21te Side

de Lange. Bacile, Bartolo, Manu
line, Gripesolil og flaar af Grossen
ist og Maider.

Marielline. Gør ikke den Skafning med, ⁹¹
dejs færd. I minen gemt ar Skab, for
de vil for ham Naade. Gør en i Tans
bevidne med mig.

Graven. Jas sig selv! I en kom min færd
Pigars. I en bevidne, Gør for Tans bevidne.
forklar dem.

Marielline. I jeg skal forklare mig her,
Løj! / Graven sidde på sig. Susanne
haver bag med Gør!

Graven. Gør ar det Marielline!

Marielline. Et dygt kaber Løj.

Pigars. Et Skaber for mig en færd jeg for
Laand, det ar det Gør Skab.

Marielline. Man med det vilkaar ar
dygt mig. I ar en for færd, og
I ar dommar for i Proventen.

Graven. I ar for den Gør det færd
afgjort vil jeg skal Gør. Kat

Stille. I en bevidne I en Naade og ja,
ar jeg forklarer min Arbejd det
Marielline?

Graven. Jas sig selv! I en min Skaber
I en bevidne.

Pigars. I en Naade, I en ar ja!

H. Frøysgaard; gog som er den

Sigaro. Lu Laupa.

Parole. I Kløven for at giæve paa de saa
Ragllup, nei gog gaas han, at fannessa
mit maer Marielline! See Sigaro! koo
mej! flut ekket noyat, fanness gog Louma
egian! gaas og lagar lilfannu ekket
leggar paa Kløven!

Sigaro. Kløve! Ogor du ekket langa for
noyat eing, au du saa aldriig Lou
egian du saa mej ekket ut hel
at goro flaut hel at goga; nei du, gog
flaut bagguda! mei flaut! — Gog liffleg
for mei flaut; f. han gaas baglands
daufar og goga flaut Segredille, og
alle de andre baglands!

Mij man er sigdan sigdan

Mieda sigdan

gog mei Susanne

Gumi sigdan lilebar

gudsigdan

gog mei Susanne. f. ligan Louma

langa boat, man gog ekket sigdan!

Groenendaal. Siddar! Die jaan Susanne, Gualdon juint
Siene die Susant, has woldt miy was ju lout
dat.

Susanne. O waadje Lou! Gade de jaat Lou
ausijt, da zij kom in af Sabina's lout! Dat
deas was it gaudtke blag, man dat man
Luu au Bije, og ofter Gaardou blag, da
ja wot, ja wot.

Groenendaal. Pa sprang Lou in af Heindus.
Susanne Udan at behoude sij! Lou wa lre
Loudy! Lou au ja lat juu au Ligt!

Groenendaal. Die uilgfsaleje Gantwaage! Aes
dat bracht miy i jaaban boogelst, at
gij lat elke lunt, amle minn Pandas

Susanne. Conkemiad Sans Raad! Die jaan
gij, Groenagat die stoon Wandus Ouyang ge,
war Lamer lat get lre at Lijer, Udan at ulan
kan ja dat.

Groenendaal. Coos die Groosou lat sij badnaga!
og om Lou in jaand Staant has paa Bittat.

Susanne. Hoj wil gaan Lou og Lijer, die kal
kint, Jan ja gart.

Groenendaal. Jan man wijst stao.

10. Susanne. Maas Naada.

Grosvenor. Gau skal best. uflar dat la
ujs an skat, la du lat lauda, gag la
ikka lyft he at last gam gaur i gaur
lar dey.

Susanne. Da er dat ogja nyft mal, gag ikka
gaur. Pa er da met Engellij audu
nyg nyg.

Grosvenor. 1. Haan op: dei leit! au i la
for dey alle nyg nyg audu, gag get pa
Susanne. Da er er.

Grosvenor. Da er kom nyg i la
gaur liud da ikka gaur pa... la
la gam for laud saloufie, og au ba nijs
gam an laud iknaftab, dat me da no
- la er pa gag pa mal al la
for la er, gaur gag mal he at no
nyg er audu. la gam gurtij me
du me mal gam i gaur. Ma er la
lar al theng nyg...

Susanne. Da er Pigaro!

Grosvenor. Ma er Ma! gam me da la gag
nyg he at pa gaur!... Ma er Ma er
nyg er mal, gag me mal i gaur, og la
er dat er. Susanne gaur me da la er

24de Siene

97

Quereiden navn

Salas dagligt med alle Anloy / navn
der om igien! Al! med Maand! med Op
de Maand! der glæmte sig! Guu lagro og
nulle der sammene! der skal ikke meer
komme fra mig, der skal gifte mig paa den
siene, da det viljebaleji Bannu ... Al
for Quere grad har de giort! ... Op sig
grad giort sig i de Op giblib! giort
meer der sammene!

25de Siene

Susanne Quereiden

Susanne. der er Maand og Maand
Quereiden. gifte paa sig har forbudet
der at kalde at Om der der der der der
ro!
Susanne. glad! der er der der der der
alle anloy Maand der der der der der
der der der der der der der der der
der der der der der der der der der
der der der der der der der der der

kommaad mi nyl:
I sin lifss sin suns gaard, og de gaar.
Lida paa den. Act.

3de Act

1. Et stort gammeldags Konekj, Grone Hah,
tan holdes, et stort rundt Bord, paa den
nære side en indmøntet stol til Gudsor,
og stoler til Højtidens i Stuen, paa
den anden side en stol til Konekj.

1te Scene

Graven, Sedrillo i Collet og Kloster, med
en papirels kage i haanden.

Graven. Gjentag: har du ogsaa fortaalt
mig?

Sedrillo. Ja maadige faar! Graven!

Graven. I raaber Sedrillo! Du er selv en
Konekj!

Sedrillo. Kommer tilbage! Maadige faar!

Graven. Har du rigtig jant sig?

Sedrillo. Idd en Madro sig!

Graven. Og du plejger sig?

Sedrillo. Du faar ogsaa sig, med faar Madro sig!

Grad er det?

Pigaro. Kommer frem / sit er mig som kommer
af den Stalenej —

Grad. Og Grad skal det sig den sigde det?

Pigaro. Sig sigde mig den sig.

Grad. Sig sigde mig den sig. Men kom om den sigde

Pigaro. Sit er liden af at den, sig liden i
fanden, som sig sigde sig det den mig den
om den sigde

Grad. / sigde mig den sigde / sigde kom! —
sig sigde mig den, Grad Monsieur den sigde
at den sigde, naar sig liden sigde liden?

Pigaro. liden sigde sigde i liden sigde sigde sigde sigde
liden sigde sigde sigde, da sig sigde sigde i
Staden, sig sigde mig den.

Grad. Skal den om den sigde?

Pigaro. Den skal sigde!

Grad. Tal den om den sigde om at
liden sigde sigde, sig sigde sigde.

Pigaro. Sit kommer af, den sigde sigde den,
naar den sigde sigde den.

Grad. Sig den anden alle sigde, Grad
det sigde, den sigde sigde sigde, sigde sigde
sigde i den sigde sigde, sigde sigde sigde.

Pigaro. Kom! naar sigde den, sig den

Pigaro. Jaa far dinns Naada be toulst sig?

Gooranu. For det forst kan du ikke sige!

Pigaro. Jaj kan god Sam!

Gooranu. Det forstaaer jeg ikke.

Pigaro. Jaj siger jeg Land god Sam!

Gooranu. Nu da?

Pigaro. For godkas, det er at naar Proq det
suges, man kan kommer med med at Lunde
lidt; Naar man kan God Sam i Lygaland,
kan man ikke faaas noget nogetstade ---
far man lyt til en god fars sigling? goor
man end paa at Wantstuen, og gior barn
saadan til traenger; for nauden thaa God
Sam! Jaa faaar man staae en fætte Cas,
haue inden Naad. Det er for sig. Velkommen
far at Galant glar i Bougogne allea rodt
Nien; ikke andet end det trokker en proq
god Sam! og man bruger en en for El i et
smilt Cubayen, for skimmene faaar
og alle trokker. Det er en lyt! No,
der man en af de rækker iulker, som
trippes med fager Gien, albuene
ledege, og rækker en lille smilt! for
lytter man bare paa traenger. Af God
Sam, og goor sin en staae af sigte for

Figaro. Hvad gør jeg mig for at få og gaudere
af Doctorens Klær, Raaderi jaan! Lad os
alle fornødt den, der bliver os selv, at vi
ikke skal gøre ham til det Bismarck.

Grasau. Hvorfor skal den æstetik være meget
smagfuld i det det, du gør?

Figaro. Hvad det man finder det alle noget,
men man vil finde sig.

Grasau. Du gør mig et aflytligt Stykke

Figaro. Du er jo en af de bedste med mig Stykke?
er der mange flere færdige, der kan sig det?

Grasau. Jeg har fundet en gang på det og
med Lykkelig, men du gør aldrig den Lige

Figaro. Hvor kan man det? En gang er der, hvor
vi frem, man tog det, man poffar, man
stærke for anden på den anden, man viser
om det; men der kan slipper igennem,
København på den anden. Det er også for dem
mig, og jeg lader det for dem.

Grasau. Det Lykkelig! det er meget godt!

Figaro. Nu ja! Gode. Deres Excellens har
bevaret mig med at være det for dem
det er et meget ugentligt Sted. Det er

106. Sand, jeg bliver ikke Courcer, og faaar saa
omringar, naar jeg kommer næste G.
Vinter, man kommer lykkelig med man
kvaler sig med end i Andalusien. →

Grossen. Hvorfor kunde du ikke tage Gælden
med til London?

Sigaro. Jeg maatte jo se til for Gælden, at jeg
skant ikke faldt i Gælden med en anden
man. →

Grossen. Men den Courcer og Tøstaud,
kunde du ogsaa gøre lykkelig i Affaire.

Sigaro. Tøstaud at gøre lykkelig med! Det
er Naab. De tager at skide sig med den
Tøstaud. Det er uendelmaadig og Raab,
ja den man bliver glad det saa. →

Grossen. Du tager den bare at skide sig
Solitio med mig. →

Sigaro. Du kan jeg. →

Grossen. Jeg som det ogsaa. Grossen. af pro,
jat. →

Sigaro. Ja det som det var meget at gøre sig
af. Man at lave som man er uendelmaadig
om det man med, og med alt det man er
uendelmaadig om; forstaaer det, man ikke
hoger sig, Gør og ikke Gør efter Gør,
det sig sig sig, for alle sig sig sig sig

for at kunde man, end man kan, ofte at 107.
gør en stor Samfundsgod af, og skide nok
at der er en, Lækk. sig end for at skide
komme, og Lækk. sig end, end man ikke
er andet end en Skommand. Jælle en Kalle
godt eller ild, udspise Sjæle, Løine, Løse,
nåde, aabne og opføre Skommand, og gøre at
forstå de andre. Medler nok meget gerne
af det, man siger. Og vil man skide, er
det alle den gamle Solitien.

Grosau. Hvad er Intriquen, du skider!

Figaro. Solitiquen eller Intriquen, som du vil,
er en da jeg tror. De er en lille fidd,
fidd, som kommer det ud på at
og ofter den lille fidd! som den skider
i den gode Kongen Niip.

Grosau. Hvad sig selv, han vil det. Og for
skader det. - - - Løine har forvandtning

Figaro. Hvad sig selv, og Løine har en lille
nåde, og de kalder dem med Løine og en Niip.

Grosau. Du du kan det end den
is med Marielline!

Figaro. Hvad du siger mig det end, og jeg
ikke vil gøre en gammel fidd, da den
Excellence begynder at fidd os alle den

110. Agosau. / Hortradou! / god gott, Mamfel!

Susanne. de ar raad.

Agosau. giu me meg me uogab?

Susanne. / frøgtfou! / I det ar gudsar Raad, som
har sin Vapen! / Og Løb foran, for at bade
i den Excellence om guds sagte Primitiv, og
stille sine Lomme med den igien.

Agosau. / fejg guds dan! / Nej! Nej da god
den her sigler, giu me snart faar den
nædig.

Susanne. / kan jeg ogsaa lege faar Vapen!
nej da ar en forvænng, som man sin
faar i Lubria Anus.

Agosau. / Lu stund som ar braa forbrødt, og som
mytar sin Kjøbte!

Susanne. / Naar jeg behaaler Marcelline med
den Madgift, da ar Raad har Løst
mig.

Agosau. / Him jeg har Løst den? / ja?

Susanne. / plaaer Qvinn med! / Vi adan guds jeg
forstaaet det.

Agosau. / Lu da som du med forstaaet mig!

Susanne. / med med segen Qvinn! / Lu det i den,
men sigdejs at guds da ar Excellence.

Agosau. / guds for sig det mig da ikke det
for, guds som sig!

Susanne. Si dat uogou liid for pieder ut fig. III.

^{Düüd hat}
Grosau. Du me lamma u fozou u Mönkeuigen.

Susanne. Grosauas zage lla die Gros. Aftou?

Grosau. Du war ja haardmadung u Mon,

^{jos.}
Susanne. Margas! — og du lilla Sage, dar
war bay langhaaran?

Grosau. Jün for Raft! Gann glauke zage! Man
Grosfor jagt du ja haardma lla bay die
Basile, waan Gann for meij- - - -

Susanne. Grosfor pieder u Basile - - -

Grosau. Jün for haftandig Raft. Tundlan,
liid ar dar u me Sigars, for zage bay
for, du Gann jagt wistung lla.

Susanne. Gellamoud! ja Gann Sigars zage wist,
lung; — undzagan dar Gann edde ma an
rude.

Grosau. kauda! Du ar an fad fejo! - - - og
du Loran meij dar! Jün die edde haed lla,
ladat grönne waan wftala meij Gann
uzou Bannuankoug, uzou Madgift, und
lat gefthammaal.

Susanne. Juagoud! meij ja uzou undta b,
gefthammaal! Gellan uzou Gann lla Raft!
Inar Raat!

114. Ardoison. Jeg fortaar det med, de for langere.
Marcelline. Nej jo. Ardoison! det er mig
der for laude dem ud. →

Ardoison. Jeg fortaar det med. de forlanges
langere igen. →

Marcelline. Nej jo. Ardoison; Jeg for,
langere, for skal lige mig. →

Ardoison. Hm! jeg fortaar det med,
og for, og for lige dem!

Marcelline. Nej jo. Ardoison, og det
er lige dem!

Ardoison. Er det jeg fortaar det med. den
jeg?

Marcelline. Nej jo. Ardoison. / Ardoison. / Er det
det / jeg er det? / Ardoison. / Er det
den der skal dem er!

Ardoison. Jeg fortaar det med. det er mig
uden?

Marcelline. / Ardoison. / det er en udførelse
jeg, at man følger de Ardoison. →

Ardoison. Ja vist. det var bare man gør, og
den for inden! jeg fortaar det med. Ardoison.

11. Side
Sjæle. de for.

Marielline. Mad det skamma Marigta da.

Sigaro. / magt minsta be Marielline / Jag kommer
inagta be Uenlygd. - - - gauds Exzellenz
kommer stann agian go. Skedadommar.

Andoison. Jag far fort dan hanc at stads for.

Sigaro. for dans tour a Sevilla be gauds da,
nigta, go. Skedadommar!

Andoison. vad sid nar det?

Sigaro. Elle fult at dan for dans jingta be
dan sid, der ogja ar at sakast stann, uden
at roff my jels.

Andoison. Ja det ar dan leimigta af dan alle!
Man siger du goff optojer for!

Sigaro. Oh go. Skedadommaran, ar ulti for
god! In ar den lappari!

Andoison. Et dyk stads, luffe, a den stakals koff!

Sigaro. go. Skedadommar! - - - - -

Andoison. far far laet mad men tabatans,
men taber?

Sigaro. Li det alle danwan den Skedadommar.

Andoison. Jo ja far far, fordi far dan balye
legga gauds legga god

Sigaro. Ja ja! ja dan far laga fanga af bager
far far gaa sugang. Of gi nift far far laetmad

116. Jam, for Extract af Potocollen, itam for lies,
loy tie Extracten; jami o'nsigt Sted og boug

Ardoison. Man maas laga Formalekatama
ragt.

Figaro. Ja vist jo. Ardoison. Dielema det
for tamar, der foras troies om, saa naad
man nok, at Formaltitlene er Ra. Haur. Jau.

Ardoison. I was sigslet, sau Kone er ikke saa
raufaldig, som jeg havde troet. Figaro. Nu da
muni. Man sidan d'ner saa foruifelig, tal
jeg jo, hvad jeg kan giøre med den Dag.

Figaro. Jo. Ardoison. jeg misthellis sau
tie siner belliger, u' agter de er nok et
neglar.

Ardoison. Jo!... Sa jeg er af Ornegladu...
Man maas sidas kange stjeldig, og ikke
ba kalas sau.

Figaro. Paa for jo. Ardoison. Man, det er
det samme, som jeg miger nok stjeldig

Ardoison. Det er saa... Man hvad er det
for sigar?

12te Scene.

Ardoison. Figaro. Ardoison. Figaro.
Sa Haur bud, sa for sig
Sa Haur bud, sa Haur bud, sa Haur bud
Excellence! Si g'ør sa man.

Grønan. I Rappa Jon Pridorson! Lat os luv an jinn 117
fy, naar du me Amaga dem Gærd, naar
dem Grandags Revær god vol,

Pridorson. Lat os dem det os for God Saars Euel,
tenit! man og gaars aldæg. ider Rappa, for
Tornalekaton, for Saars Eueltenit! Tornar
litatou! mangen laar af an Tømmer i
Løst Revær, som skidlar naar han laar
for an Rappa! Tornalekaton! Tornalek
lou!

Grønan. Ij vidærkto forer gænt dem Uloj,
lygde, man ud os det meg for magat lid,
naar, det os for! vit os med Dykta, den skou,
gætt skatfærdygd maars blis i agkagat, og
i gærdal sigars for daglige forer pa
men Naarb, og laudt lidætt os fætt
Rømmer Tømmer og jydning af Saars Gærd,
vidær, maars det dag ekto gudat dem
for, at dømmer dem emod, om de for
kætt.

Pridorson. Skal for! Saars Eueltenit!
Grønan. Lat os la fætt skatou / sk fætt sig!
Antons Prid. Skatou os fætt.

15 Siene
I fætt. Antonio. Skatou toll. Skatou, Skatou.

Sigars i Foglids, Naag

Prædication. Ernuoer! Laedjaa faarbaand!

Erbaand Barbara, Agar, Rahab, Magdalen, Riis,
Lina, manicelline, Raakoupaant. jultuimijudij
Siga, mod. Sigaro, Sobanaaant in blanis.

Sigaro. Anonijmaus!

Prædication. A anonijmaus! Graadur dat for aughal,
Agar.

Sigaro. Dat er min!

Erbaand. Contra Anonijmaus Sigaro! Graadur Sa.

Sigaro. Adaloumaand!

Grænan. Si Adaloumaand!

Sigaro. fænder det befaagat gemmalen, Lunde
pog fænder noant nu Sjogto, Pou.

Grænan. J. Pri. Skæmronu, Nidane!

Ernuoer. J. Lofar bebaoppaant nu Gud Sjogto,
af valbaand. Raakoupaant, mod orous
maadte Sigarod Gifstammaal; og maadte
for Libantinden, Doctor Paarthols, og for
baandte Sigaro for sig selv, om Raakou-
belladar det, maadte Pled og baug og Raakou
Larlegi raakoupaant.

Sigaro. Pled og baug, Myster Ernuoer! er
led og ofte nu Misbaug! nu uogaulaand
foruimfleg Principal maad althild maad af

sin Pag, and wiff^w Associate, in Prætor and
last Blad, saegar, ja man faar and i
sagat, og wad aldring mistagaa Factum, by
der sig lygtaa lidt om at adalagge denes sin,
ipar, som at laade sig foragaa, og juakke
der lige faar i Paas, og siden er der Paas
paa det, and om der lige faar Paas
pro murana! og skal sig Factum and faar
Ond, deno Excellence. —

Quæren. Der er alt mange Ond her Thugtu,
for i er ikke Citanten, og har først Replis
quen; In huncur fram Doctor og Læser
Læstet op!

Figaro. Ja læstet.

Partrole det er nok og ligeledes Ond.

Prodition. Det maas man faa.

Partrole Læser! In uind, den er læstet
at fane bekommet af Toukru. Marcel,
line og ja. Hæstpart paa Blot og Aquad
Prociat den Summa to tusind gade og fuld,
sandsat sigter, siger og skriver to tusind
sigter. Gælle hængende to tusind sigter
og forpligter mig her paa uanfængig igjen
at anlægge paa bemaeldt Blot, og oplyd mig
forpligter alle og gælle her Vadsalæg.

loj hit fast med Tied --- Tompon ooa! 121.

Ryghusant ooa --- af hvelk hamalika lo
Lubinda sigtas --- paa hamalika. Blas pjuv
kan be saginat! Itar quidant ind. In
an au Blat paa!

Indoison, lu Blat --- af nu naad yag Grad
det an.

Bartholo jar at indgaar midt hoftrygd og
ekke maan eticianaer oyar at Ord, paa
faeder yag men sagstaud.

Sigaro. Jy bagebaar det bestant, Roboillen.

Bartholo Jar mig quama. Paa feat au Ud,
sejst paa ekke paalet den sigedige, Lad
as da midt sigs Sagstremmen paa dan,
af sigde men Sagstremmen eller sigt Guden.

Itar jom yag med sig, Jom paa Lagg
La gadu grand Akhabarbara eller Radix
Akhei, Itar at sig, Akhabarbara, jom ogaa
jason Radix Tei. Mod at Campanal, den
paa Lad den Lagg eller Arasaladr.

Sigaro. Nay nist ekke, Calumadon an jom
denne, Pjzdommen nel paa yag i sigal,
jellan Doctoren eller ogaa Doctoren, mod
at Campanal; Itar nist ekke noget jom den

Sin Gæld.

Pigaro. Er det sandt Pæg du paaer Advocat eller
en anden?

Marthole. Jeg forstaaer ikke Sumpen.

Pigaro. Paa den naad at sanna, naar Lad os
at skæds. Ja Præygoden af siggt for
Landskones giftiged Lesthad, at man lad
anden maade for sig, saa det ikke blev
Pande, at deffu blykanden vandsmanne,
Kuede blev vthaffede, pæreligende
Landskones! Det er at forvænde den
adette Ladskeuing.

Sammenkomme blev naad at rotere sigte, An-
tonis de Marielline ogger paa den / Grad
du kan gøre at skæds om.

Marielline. Man gør blykudet den for,
usigter, gør blykudet den anden, og jeg
Labsar man Pæg.

Marthole. muodnu Mond touer / Jeger bouge
for det.

Pigaro. Sigst Mod Marielline!

Quaden. pærlig sig! Af det er for Grant. jeg
giger sig an, og det skæds om naar den
Landskones Gærd, for den anden Pæg kan

paadainmas.

Grönan. Koj! Pööriga! jag dainmas ehka
i minn löpöguleja söndamalsu. In löpög
dainmas skal ehka nädnu ovan nu Koj!
som i dat löpögta megan. Ayrthoan nu Affi,
atelt lömstaal. — Jar nu Kriobouy no k
skouduan, nu nel jag audnu nättu; jag
nel augga qmündan hel min vundau söm.
Jag dainmas ehka nel dat, nu lövau
affagta lömsta! Jag nu litantindau
lagstaad; agtstaab, Jar. Katalungau
vabligau, jagga lömsta jag augga nu
for megab.

Grönan. / Helik vögaleja Pööriga! / Jar
spakt for Katalu!

Grönan. Jag spannar dan Kriobouy, Jag
nel bliga for ag vundau! dat skaan
hel gam!

Pigaro. / Glad! / Jag for vundau.

Grönan. Man da löpögta megan lödas
paalödar, Greda 2000 löpögta jag skal nu
löggä nellu ag agta; lödindau for Katal,
at benomnt Pigaro, vundau lömsta jag
ned, da lölar Litantinden 2000 gade löpögta
nellu agta Jagga lömsta ag!

Pigaro. / Donat. / Ang far habs
Antonis. / Glad! / tu pögley som!

Pigaro framfar ar du pögley?

Antonis. Tandi du nu alla blivar min lyft,
Pöi! Manga Pal Sanas Nanda!

Guaran. Att han ar forat / Follur guar ut!

Antonis. Att maar gog han og fortallen min
lyftanda han!

14de Scene

Garen / guar fram og leibaga / Marcelline,
Bartholo, Pigaro, Ardicion.

Marcelline. Ang faar lyft.

Pigaro. og gog Guaran.

Guaran. / nas sig for. / Ang blar du forat, dat
ar dag nu lyft.

Pigaro. / nas sig for. / og du Maxile du skuld
Giuda Marcellines Opftan maar, ja du
han pal komma / lyft! / du guar for ar
Nanda for fram!

Guaran. Att han ar gadant.

Pigaro. / le Ardicion! dat ar du forat lyft,
pal du forat komma!

Ardicion. Ang du lyft!

Figaro. Ja det er mig

Bartholo. Og hvad kan gøre?

Marielline. Hjerte! Det er Emanuel!

Bartholo. Du blev strøvelen bort af Satere

Figaro. Juust! gaudske hat er at Plo, gode
Doitor! Gør du gerne mig le bage det min
ade ianice, ja forlang for de min
Emanu. Gør du mig! Gode Sjøger gied
med ikke gode min for at alle ja
nude le bage.

Bartholo. Jeg er paa Marielline! Det er den Møde!

Figaro. Min fløj amadan?

Bartholo. Den nye Madar!

Grønn. Gode Madar!

Figaro. Blis ud!

Marielline. Jeg er paa Bartholo! Det er den
Madar!

Figaro. Det er det! Og jeg skal!

Marielline. Det er Naturne ikke sigt sig det
Gundne gange?

Figaro. Alene!

Grønn. Gode Madar!

Prisoison. Det er nu det kan det for alle.

Grønn. Det er minne det er det bage mig i

Tarwinning!

Madison. Og Adolphus og Platas! I velds vinder
hatten gogst paa sinat.

Pigaro. Du var paa Kjøp til at faa mig
til en daglig dunnep, du leger Ras; da
jeg funden i ginge for somat var med
at faa den gode faa en igial for de
forhanden 100 Salars Pjeld, paa funden
det sig a Sag, faa en men Tader, Men
siden funden for forst men sig for
deffu Tader! ja, mostag men Uudstjed,
mig men Tader! -- Og la men Madan
omfaan mig det madanlyfte, la laud.

Br. Siene

de forrige. Antonis. Sufanne

Sufanne. kommer lobande madan puing a faa mig
danf gold mit madanji faa mig! gift dan mit
tanman! jeg skal bakke komfaisen med
den Madgift men Tader for geant mig.
Godean faa sig paa! jeg var befnede, den mit
-- aktig juas at faa faa manne, somat
sig med mig! gaar!

Br. Siene

de forrige. Sufanne Graven

Antonis. faa Pigaro tage sin Madan i Tager, al

Susanne. Af gaa, betalen, for den, for angang!

Susanne. haudder sig om! Og jeg har jo et møde!
Lad os gaa Marboør!

Pigaro. Ja, det kan gaa, det bager! Altså, det er det!
for du da, ja?

Susanne. Min sump og den læst!

Pigaro. lyst du lidt, det er min som det andet!

Susanne. Ja, ja! Og at du tager gæster
in, siden du holder af gæster.

Pigaro. Jeg holder af gæster, men jeg tager gæster
ikke! Susanne, vil du gaa, Pigaro holder gæster
du det bager!

Susanne. Ja, ja! Gaa på en Prøve! for det er det
no ja uforlængeligt at holde på mig!

Pigaro. Ja, det er det! Holder det det?
for du gaaer bort, ja, lad mig
for det på det liene Marboør!

Susanne. Nu ja, jeg på gæster

Pigaro. Og du holder gæster?

Susanne. Affgalej!

Pigaro. Saloujou, laan! Jeg gaaer angaa Om
Marboør!

Marcelline. Ja, det er det! Om det er
den Marboør! men det er Susanne, det

Ikkanu som plazar deji, an muni Poon!
Sufanne / lobon ke gauda / In Gauda Madan!
/ In bliva a Guvutano Amma /

Antonio. It is da for uzaley plant.
Pigaro. --- at yag has puaat det at munda
Marielline. Naj unil giana ta, som nanao
Gau kei gam, kay luv pagl. af Guvutano,
det was be adab, das baet. ->

Pigaro. Oj has uny was det den punda Poon,
unil, den unilkiat uny, da yag ekka
neda gaur dan, for det was caught for,
yag gadada dan, det basifa de panya.

Marielline. / plazan som at papier / In an
dena! dan has du det Poonis igian, det
an den Madgeft.

Sufanne. / Lykar Langona ke gam / In has
du den ke.

Pigaro. Bye Bye!

Marielline. / mas Hlo! Jaj nar an kaimmagy
ulykaley deya, yaa Nazi at bliva, an
ulykaleyta Poon, og nu an yag den lykka
lyk Madan! anfanu uny muni kor,
Poon, al muni kialeghas dealar sy a,
malleam den. Jaj an yaa lykaley, an
yag dan rore, muni Poon! Gaur plant

og efter den?

Sigaro / hant og fjing / Goldop, men Madan.
 Goldop, nel det da for mine Gjør fæde der
 fæde Paas, og liander. Det er i det
 minste af Glæde. Man fæde den
 her, og fæde der fæde mig med det, og
 mæde, de fæde mig gennem mig
 naar, for far! og jeg naar for den, og fæde
 den fæde. Det var den! og nel
 her og gæde for angang; man fæde ikke
 to gange i sine dage, det og fæde mig!
komparer for Madan for den naar fæde.

Jefanne for den anden!

Marielline: Om den her!

Jefanne: Men liand den!

Widoison / hant for Gjør / H! for og go
 og for den!

Sigaro / hant / Rummer mig kan og byde,
 der her! naar mig om det her emellan
 det to liand fæde rummer.

Antonis: Her for mig gæde, og for
 Gjør, naar der fæde mig, for
 naar fæde den gæde fæde! nel den
 fæde den gæde fæde den fæde den

Marthole: god mig fæde naar, naar og fæde

132 af, for jeg gaaer ned i den Kuegts Maden.
Antonio. Naar du kommer til den Mad, som du har
gaaet til, saa vil jeg se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Susanne. Naar du kommer!

Antonio. Vilde jeg gaae her og gaae med
dig, saa vil jeg se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Antonio. Naar du kommer! Du skal se, om du har
det gode Mad, saa vil jeg se det.

Antonio. Naar du kommer! Du skal se, om du har
det gode Mad, saa vil jeg se det.

Mr. Scene
de første. Susanne Antonio!

Bartholo. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Marielline. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Susanne. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Marielline. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Susanne. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Bartholo. Du vil se, om du har det gode Mad,
saa vil jeg se det.

Mad.
Marcelline. Vi skal sige ham saa godt. Saa
Suzanne. Vi skal sige saa meget af dem,
lille Sapa.

Bartholo. [sont.] Sapa. Sapa! godt lille Sapa!
og jeg elsker nok saa din, som du godt
kan, Jeg elsker mig selv som at. Havn
[In omfavnelse] Havn! Jeg og har ikke sagt ja!
[sunder om] Havn er Gramme blomme af?

Sigaro. Lad os lobe efter Havn, og faa Havn
nuetlige Havn; faarst du noget sigt op,
maarst du begynde for fra igen.

Alle. Lad os lobe! In lobe Bartholo med!

18de Scene

Medoison [saa]

Nok saa din som du godt kan! man
kan nok sig ja da du noget lee sig selv, man
... In er det ikke hofligt for [saa]

H. H.

[In illumneret og pragtig Bage]

19de Scene

Sigaro. Suzanne.

Sigaro. [Har fandt om lobe] Nu man borte er
du nu fornuget, min Moder har omvendt

Doctoren, han tager guden, ja endog hans
 and, men, og den bilsom baffe, den stor,
 broder han ikke gøre vidne. Gode
 er den eneste, som er færdig at gøre af
 sit gode Øind, for nok Gyltharuaa
 følger af den, ja den dag lidt af
 det lykkelige bedst.

Susanne gør du noget tid nok for sig selv,
 lidt?

Sigars. Uden fransøis ja min søn. Vi
 med den hannen i Madgift, som vi med
 vi med af gode Excellence, han har vi med
 for gauden, som ikke kommer for hannen
 du af gode Madgiftene for alle de
 dig, mig plaget om sine, som om det
 om for gauden, det er den beste Maden.
 Igaar har jeg svært sig om på for
 den, og nu har jeg alle mine venner
 med, da er jeg med ikke som på
 lige, som jeg har gjort det som ind, men
 da er gode med det, da er alle for gauden,
 lige som de er.

Susanne. Smid det om den dag ikke lidt,
 for noget ind af det det du gode anfald,
 og nu min søn.

Figaro. Gørdelstuen har søngat bødne for os med 135.
ni per, men dejs, jørdan gørdan dat
i Nørdan. Man kan høje, man aulegs
gar, man enderkes paa nu laud, liggan
opfjeldan paa nu andan. Og lige paa den
gungnejs Anokan, som med og luge føndan,
og ender den frødelige blinde, som lader
sig laud af sin gind, som de alle at luge
for den gørdan; osan i lødhat blis
ris den blinde med gaud gind bødne,
lader, mindan bødagot, i sin gørdighe,
and den andan blinde, med det dat gar
for om sig. Den æstendige blinde, man
lader kioneligst. --- / kagar gaudan om
om lødhat. ---

Susanne af dat os den næste den bafagan
maj!

Figaro. Lad mig da i staden for den sødvan
lige Nørdan gørdan, men den gode gind
som lader den lød sig, og lader den den

Susanne / lød / kioneligst og du?

Figaro. Nej og kioneligst.

Susanne Og lød ikke søje andat Nørdan

Figaro. gørdan du mig i lød, saa gid lød

Millioner i Albidana. ---

Susanne. Sid giv os for mig at af det, sig
den gamle Pædagog.

Sigaro. Men Pædagogens Pædagog!

Susanne. Sj! du flammer, har man maaske
vid at kage?

Sigaro. Oja nej, vidan man agter sig, at
man vidan gamle Pædagogens Lær-
er Viddom, og gamle pædagog, som
er kun en i den gamle, har man maaske
kage, som Pædagog, har man maaske
kage. In Pædagog man maaske, og ikke
for sig, for en Pædagog er ikke god
af sig, og den man pædagog man ikke
at kage den, for en Pædagog er ikke
god at kage, og den for en Pædagog er
Madamens Pædagog, den kage er ikke,
Lærer, den Pædagog Lærer, som den
maaske sigte end, det er maaske sigte.
Men Pædagogens Lærer er det maaske
som er Pædagog.

Susanne. Sj holder af den glade Lærer den
er maaske sigte, det er sigte sigte den
Lærer sigte. Lad os nu pædagog om Pædagogens
Lærer man maaske sigte.

2de Scene

Sigaro. Gracinden. Susanne.

Gracinden. Af jag siger det med, hvor du
saa go, kom bare mig saa du er sammen
det er et Bysse med Trambidan, og
afstansan, og sig selv, at du skal
sig til at bare under for Gjen med
Guden. Man ønsker efter som en
Lougje.

Sigaro. Det er sandt din Naad! Og Glem
mig selv. Og vil mig som en
Udskjelling! alle gaar bort med Susanne

Gracinden. Galtes Gude bebog/ gjen skal
Lomme naar bog efter.

3de Scene

Gracinden, Susanne.

Gracinden. For du vel had me bagom
selv at alle Klader?

Susanne. Ja bagom mig i Esig din
Naad! den bliver ikke af medes!

Gracinden. Af gjen for beholdt sig.

Susanne. Det er Sigaro!

Gracinden. Gjen bad mig!

Susanne. Gode gud!

Gracinden. Sigaro er ikke den Mand der
Lader sig en Medgift gaar af Guden

Susanne Man Guad traor da Inna's Rooda 139

Groneidan. Iar ouipidar blawan nancy mead
gronan, og mi fan brydar H. I har baba
at my gauda son fannud! Dyg lau gauda
idauad Mampel, rel gauda!

Susanne. I faldar paa Rooda! fannu Gud! Iar
nao Rooda! Iar nao idda, fan da gion
dau fakkalo Susanne ouid? aftar ald
dau godas Ii bostandaj fan mijs mijs, og dau
Madgell, da gaur mijs.

Groneidan. I brydar gauda op! I fannu gog naod
Gallas idda, Guad gog fagar, naod gog gaur
a fannu a des stad, gaur da da gion idda.
Iar faldar dat da fan laudat dei Maud, og
da faldar mijs at fan mijs paa naa
Nag.

Susanne. fannu da baba naod mijs!

Groneidan. Iar lannur af gog na i baba
fan I brydar gauda paa fannu! fannu na des
Akonu?

Susanne. I brydar gauda paa fannu! Iar fan
idda fannu aude aude fannu.

Groneidan. Iar dau fan, og ladao fagga a at
Hao.

Susanne. Ikar gog fannu fan he?

Susanne / kagar dat op / satar dan lico Egan
 luyt, luyt in sone jaa gaand
 Goudauiden. Kluisda jag ladaat hain hofalden dat
 om Aming? dat ladaat nout jure l. R.
 Susanne. Inas Raade gwaas dajendubenas
 na was dat, dan as at loutd Pleidjma!

Goudauiden / kagar dat jaa gouda / satar
 goud lre Panichette! ... dan joofta Paus
 goud, luyt barujor meij. —

Ph. Sire.

La fonege, ou meij Poudapege. Cherubin
 a jeger Meeder, Panichette of fonege nur
 Meeder of was blouftho.

Panichette. Inas Raade / jeganing jaa Agou
 lammur was riagle Pleidjtho, jaa da melle lada
 Goudauiden. Jaganing jantey sit Pauder! In
 na uytalige! Jooftammur meij mad at joo
 rde lidenas dan alle, meij wa lona luyt
 luyt! Jaganing jaa Cherubin! Jaganing dat alle
 wandege jeganing, dan jaa jaa dan dandagind!

Poudapege. Dat as meij Poudapege Meeder, Inas
 Raade! luyt as luyt lammur jaa lre Poudapege
 luyt!

Goudauiden. Satar as jure jaa! luyt joofta
 dan lona nu luyt Meijquetter, meij joofta

113
Grazie. Wie ja. Grazia! Da ja man mag nicht mehr
nicht mehr forindat nicht mehr ja, og i
det maidske ligna roost!

Grazia. Ja! man i Mangro!

Grazie. Jeg var virkelig skrappe, hvis
jeg forstod mig Louisa, som man ikke har
mig, og havde det for sig, da hun nu har
fuldført; da kom hun og da vi alle sammen
var; da er det for mig, og det er det
første. Mange tak! jeg ved ikke sig med det
Jeg blev forvundet, og det var ganske det
mindeligst. Uden.

Grazia. Jeg har haft det Cherubin! Jeg har haft
det alle, da jeg sagde det?

Cherubin! Jeg har haft det af det Naad!

Grazia. Jeg har haft det af det Ulykkelig!

Sinohette! Ulykkelig! Og har man det for mig.

Naar du kommer og vil gifte mig, når du
nab, da siger alle kvinder, vil du gifte af
mig eller Sinohette, for vil jeg gifte dig,
Jeg vil vil gifte!

Grazia. Jeg har haft det! Jeg har haft det?

Sinohette. Ja Naad! Skrappe vil ikke
Cherubin, man gifte mig som det Naad i det

117

117. Hvad, jaa skal jeg sige. ja meget af dem.
Grossen. Ind sig selv! Det er en forførelse af en
Lige!

Grossen. Rude! Jo. grossen er de! De Ma. Pannu,
Ligthavet, der er ligesom aabensigende, som
min, bænden uendelig kan bændes; at
Jeg jeg gør dem uendelig, og det altid
uden at jeg vil det; og at de i mit Løkke
uendeligen, for at forøge og gøre mig
gennem til min.

Antonio. Og de og en uendelig for en! Pannu!
jeg skal sige sige i dem, som sige sig
Mads, der er en led og borte. Alde for
det, det siger ja sige; men uendelig
med mig, at disse Pannu, siger, men de er
flere.

Grossen. Ind af sin forførelse ind sig selv. Pannu
en end Acad, som for sander uendelig uendelig

C. Sure

Sigaro. De forøge

Sigaro. Pannu! Jeg de de forøge
siger for, kan vi sige den bændes med Pannu
eller sige.

Grossen. De de sige! De sige sig alle
om. De sige sig i Mangio og Lige de

Lagor Wæu.

Pigaro. / þar ogar þannat / þat geir andinn er
and, þat er iustat þig / þe þig ogar þann
mar manir þunbla! Ladar gaur.

Gouru. / þan gar þam om igian / þat er au
lylla for þig þoudu mar þou, þeod.

Pigaro. njst mar þat au þar Lylla, allan

Antonio. / þu gar þam igian / þu þu boelstnan
þu þig þannan, þu þu þeodnan!

Pigaro. þe þu and, au þe þouþgar mar þannan
lyttan! / þe þig ogar / þu þannan þu þunbla
þannan!

Antonio. / þu gar þam igian / þu þu þannan Gals,
þannan þu lilla. þe þu þu þu þu þu þu þu þu
þerilla.

Pigaro. þu þu þannan allan þann þann for þann.

Gouru. / þannan þam atar / þu þu þannan þann
þannan þu þannan?

Pigaro. / þu gar þannan / þe þu þannan! þat
er þu at andanþe þannan! / þe þig ogar
þu / þu þu þannan þu þu þu þu þu þu þu

Antonio. / þu gar þerubun þu þannan / þu
er au þu þu þannan, þu þu þu þu þu
þannan þannan þu er au þu þu þu

176. Sigaro. Honoured of Honour! Good Sigaro
Kam fana dei bello Nam.
Anthony. Es di mi nos dat?
Sigaro. Dat an gog! ... dat an gog! Good Sigaro
Gau for God?

Groran. Haar! Gau Sigaro illo, Gau Sigaro
dat an Gau, dat prany mad pua
Kagelanna.

Sigaro. Le Caubai! Ag! Sigaro Gau fua ...
fua dau dat mad nam, gog me illo
katak amad, dat gog illo mad!

Groran. Pua Gog Gau.

Sigaro. Groran illo dat! Liffan at prany
kau gi kaga anofanid, pa kel karam
na i Sabalan, ag nam an da an mad
fua mel auhan galles nam.

Groran. Good kua pua angyang.

Sigaro. Om du nam fua pranyan to Cupis
de, Goodgror dat nam Nam, nam
dat angyan an kammun kel kadam?
Hee Sigarua! Nu me da kammun,
allan me de illo?

Groran. Gianleg obnagh! Pizilas me
Comediel for? Man Ganos valudium

en Maas!

Sigaro. Der er Regnedele her Maas! pa a
fast! minia pindla, pa a fast! Com Susanne!
lag mig inda Anman! In loben alle bost
indlagan Cherubin, der ta a a og
laedan med foradnt!

Gadon. I det da gaan / far man sand
maga her Saffiged / her Sagen! Og I Mon
Kera luvit, som lagar indpalet, Ijed
Igar her at klada for om, og lad mig
ikke mada for magaykade i Aftan.

Susanne. I det her gaan / Eiden me faeda
som lang!

Cherubin / framfupand / Mig lang; Og for
det pa a me faeda, som skied. gaon mig
lykkelig, om gag pa a sad luvit a a
i Sengal / so har sin gat pa a og loben
bost!

7de Scene.

Garen. Gareniden.

Gareniden. I aftan sig stor biden at lald
Garen. Gad dan her far pa a pa a pa a a a
som pa a glad om.
Gareniden. I forlagan / Garen - - - forste Officer

Jaudas, Carloman. Es andra unge segur. 179.
 med Copi, Blaus, Gaudstan og Blauskar hie Mari-
 elliene. Pigea med Jauda og Gaudstan
 som Jaudas Carloman, og Gaudstan hie Jauda
 med en Haar Stjift Bouquet. Sedat da unge
 segur gæaa gæraa fæbia, fæja da Gauds
 sed ad dan fjæst. Dan er dy karud for
 Susanne og Marielliene. Gaudas og Pous
 Gaudjar fælls sig i lo. Gaudas med Gaud
 fæst ad Gællan, man dandja an Gællan
 af Gællango med Gællaguetter fælls pællan
 man Gællanellen af Gællan, midan Gællan
 som Antonio Gaudas Susanne hie Gællan,
 Gællan Gællan for Gællan. Gællan Gællan
 Gællan Gællan og Gællan Gællan, og Gællan
 Gællan Gællan Gællan Gællan da lo Gællan
 fællan Gællan

Nos Glad Gællan Gællan Gællan
 Nos Gællan Gællan og Gællan Gællan
 Gællan Gællan Gællan Gællan Gællan,
 Gællan Gællan Gællan Gællan Gællan.
 Susanne og Gællan Pigea, og Gællan da fællan
 Gællan af Gællan Gællan Gællan Gællan

Pissolan, og niipa sam dan Piddal, Gu
 far i Gaudan; Pidan kaptar Gu dan
 fænd som munda ud til Euphras og
 de færdat, Gør Gørnan ladar som Gu
 kaptar paa Poppou, og Gu fægar sam Pål
 dalan. — Gørnan piktar dan Gørnan,
 leg i sin Pann, man fægar Suelten ud,
 Pridan og fægar sig, og mager sigt for
 Gu. Sigaro kommar og mæst kager
 færd af Gørnan færdar, og da Gu an
 paa dan munda sigt af Pællan kapt
 and Marielline. — Dan færdar mol an
 Prepic af Pendarip, mindelastid Gør
 nan som lenger aftar at kapt det Gu
 færd, gædder fram paa Pællan, og
 kager færdar ud af Pællan, man
 i det Gu kager det ud, Gør Gu an
 gædder som at Pællan dan Gu færd,
 det sig færd i Pællan; Gu og færd
 dan, kaptar dan, færd dan, og da
 Gu færd færdar an færdar færdar
 munda Pællan, færd Gu Pællan
 kommar aftar da Pællan, da færd
 in Gu Pællan alle Gør Gu færd

Naalen paa guld, Løjs dampen
 Stanset og Løjs Stab; jaerne madaas
 Gavn som Sigaro taler, pellen Skanispens
 Sigaro. Som for det Gands Adfand, siges til
 sin Moder og Stephanie! Det er at Niens
 Liggende Stans, som nu af suaa paa en Gavn
 Ligt i Gavnstau paa Gavn i det Gavn gik
 forbi. Det var nu Naalen, som Gavn
 skal sig Skanels paa. Dandjen baggedes
 egen, Gavn som Gavn Løjs Løddalen, man
 der der om, og for det Skanen; Gavn
 forer endnu om Naalen, og findes den
 ansejer, og forer den i sit davn. Sigaro
 til Stephanie og Marielline! Adsting er
 dog det det for den, man forer af.
 De der forer Gavn Naalen og det er
 en suaa sig forer. Dandjen Gavn
 Gavnstau og Stephanie gent her davn
 at nu, Dandjen forer af, Skanen
 til det Løjs baggedes egen. Sigaro forer
 der Marielline til Gavn, Løjs forer,
 Anne der Løjs, i det Gavn Gavn
 Løjs Gavn og man skal sig det Løjs

102

aldrig saa man af følgende Raab!

Ruddat og Sønnen. Se her dog, I have ikke
komme ind alle sammen --- Dag, Dag!

I Dag har jeg vist sig til Sønnen!

Grønnen. I Haven af Gader det?

Ruddat. Det er Monsieur Parile, Naadig
farer! Det har vel været for en Gang
lige om sig, for det har været og
gæst.

Grønnen. Lad dem komme ind alle sine.

Grønnen. Ellad mig at gøre borte.

Grønnen. Tag her ikke glimt dets Lige
lejer.

Grønnen. Susanne --- gør skal I have
komme igen! I dag har jeg vist! Lad os
gæst os at se det Maden! I dag har
bort sammen!

Manellene. Se Parile kommer nu aldrig
inden for at gøre borte!

Sigene. At jeg skal nok gøre dem her at
gæst af en anden, Com ---

J. Sire.

I første indtag Grønnen og Susanne
ne Gipselille og Parile kommer her!

Marille Sjogor og Trilles Vardvillen

Utkand som koon og vinnu
Anden fligget Resolig
Lad os af den at fordomme
En det lye Utkand?
O forson for Amor Vinger
Uden hie ut fligv med.

Sigaro / gaaer med ham / Ja det er yst den
he for for Vinger paa Sjogor? Grad
me vider den gode Vind sig med den
Miser?

Marille. A nu da jeg for migst fandt Excellens
en liden, og monst den gode forson
for os af fandt Utkand, den jeg og for
monst den fandt Utkand.

Trilles. O gaaer med ham / for for for
monst mig med sin gaaer med mig.

Sigaro. Grad forson den da Marille?

Marille. Det der liden mig den Naad!
Marillens fandt! og jeg kommer at
gaaer med mig!

Sigaro / gaaer med ham / for gode forson ellers
uglig forson Naad?

St. Barile To god. Gann! jag sannan i alla Gys-
blet.

Sigaro. Vidan du kom pa gatt pailla sig i min
Gys, pa laster motvagnen af min Gann
som. Sannan du bliu gior Men tie, at
varna sig tee Sannan!

Bartholo. Lann / O Gann! Lad Sam pilla.

Ardoison / gann / minnann som / O Gann!

Har lo gadi Nannan!

Sigaro. Ni Nannan!

Barile. gieldan Nannan!

Sigaro. giantig / For det har gior Nannan tie.

Barile. giantig / O har gior Nannan som at Nannan

Lead.

Sigaro. giantig / Lu Nannan gior!

Barile. giantig / Lu Nannan gior!

Sigaro. Lu Nannan gior!

Barile. Lu Nannan gior!

Gannan. giantig / I ho Nannan gior!

Barile. har gannan som agt har Nannan
min nas alla Nannan gior.

Sigaro. Det er gatt sagt, darsom det nas minn
ligt.

Marile. Ly sigis allmogua, gog ar linn an for. ^{mar.}

Sigaro. Pagar dit mig da for at Eto?

Marile. Da der ikke ar en Bangen, som med Gene har go faant be at faga. . . .

Sigaro. Hvejs!

Marile. Jan bliver med!

Sigaro. Og hvarfor ikke? Naar det ar sandt, ar du en fjerde jidan mere, paa fylla for dig. Paae Pandgarden Pjigjal! jidan du ikke har noget at holde an loguen for: eller ar du bangen for den faa ar; hvarfor launnes du da, og forstjerner gant stjellig?

Marile. / Se Marielline! / har da ikke lovt mig, at du som ar ikke nar forfjaget siden da, vilde du gaa mig for launnet?

Marielline. Man gaa godt mellem laun, da gog det?

Marile. At hvar da fandt en Pui igjen, der var paaalen for dem, vilde gog udstage Jan som mere

mad. sig. Min sødligste Kærlighed hængte
 godt mig i bellig mad den af den anden side
 jeg troede sin var rigtig mad god, og
 i agtet Marie hængte sig mig det, sin hængte
 altsid mig hængt af.

Pigaro. Ja hængte de alle hængt den var
 Maden! Hængt de hængt hængt hængt
 mad, mad hængt hængt hængt. Hængt hængt
 hængt den hængt hængt, om sin hængt hængt
 mig mad hængt.

Marielline. Det er altsid om hængt
 hængt hængt hængt! Hængt hængt hængt hængt

Pigaro. Det er altsid hængt af hængt, om
 om hængt hængt. Hængt det hængt hængt
 Maden, hængt hængt om hængt hængt hængt
 om hængt hængt, Hængt hængt hængt hængt
 hængt hængt hængt, hængt hængt hængt hængt
 hængt hængt hængt hængt hængt hængt hængt
 hængt hængt hængt hængt hængt hængt hængt
 hængt hængt hængt hængt hængt hængt hængt

De hængt hængt hængt hængt hængt hængt
 12te Side

Pigaro. Hængt hængt hængt hængt hængt hængt
 om hængt hængt hængt hængt hængt hængt
 om hængt hængt hængt hængt hængt hængt

Sanichette. Naj jag gior alla for man sigor
dat ar alla jundt.

Sigaro. Det ar ju, man da dat iunda bidan
for sin nytt; cadat man het dat man
gvar for dat ardat.

Sanichette. Naj jag ju ar bann afton nu.

Sigaro. Nan du als forstella dig Oskolun
nyttar! du arad nok! Jan alla kan
vara dar.

Sanichette. fram?

Sigaro. Oskolun!

Sanichette. Jan sigor jag alla afton, for
jag aris ar jag, for Jan ar, dat ar
Cousine Suzanne,

Sigaro. O grad vil man lles Cousine Janne?

Sanichette. Det kan jag nok siga dig lles isten!
dat ar... dat ar alla ardat ar nu
Nu ar, jag skal sija Janne.

Sigaro. / framig / Cu Naal! Cu Naal! O
fram den afton? - - - pa den Afton ar,
ar du als dan framig - - - / skatta sig
og sigor naalig! du gior magat vil, grad
du kager dig for, man lles Sanichette!

160
og min sønne lille Cousine er saa for-
beredte. —

Sanchette gram med det da hun blev, som
gaa, jeg vil gaa med min Maj

Sigaro. Maj! Maj! Det er min Bog, alle
Pænt! Den lille Naal, den har gaaet
jagt du puds fløj Susanne, og den har
og en lapp papir som fandt i Gaarden; du
har, jeg med bestemt.

Sanchette. Man tror for jante du da om
det, naar du med det som godt.

Sigaro. læs og aflæs Præs for det lunde,
som lages med at gøre, hvor den gaa
som har sig ud at gøre sig det dæmt.

Sanchette. amiral legisam du sigar. Det
lille Sanchette! brun dam Naal
lille den daglige Cousine, og sig fandt
hans, det er ligesom lille de stans Castagn
Præs.

Sigaro. de de stans — — —

Sanchette. Castagn, Præs. og ligesom jagt
som ogaa, du skal tage sig i øgt, ingen
faar sig at for

Sigaro. de naar gør for den jagt Cousine
de al lyde har ingen med sig. Præs

nat da det drevde pind, og sig at de 16.
maaske Susanne, end ogsaa sig, der
skulde sig.

Marcelline. Hvorfor skulde jeg det? Gaa bager
mig for at bære gives mig det.
gaa og hjaelp mig!

15de Scene

Marcelline. Sigaro

Sigaro. Nu min Moder.

Marcelline. Nu min Datter!

Sigaro. Datter! ... det er misdelelig noget!

Marcelline. Det er noget! min Gunders Datter?

Sigaro. Det jeg hørte der, ligger hun paa
mig som Bjerget, min Gunders paa Stigsten!

Marcelline. / hør / det er ganske det som
hva. fuld af Lækkerier, var da hun en
oplyst Datter, en Naal hun prøvede.

Sigaro. / hør / Man kan Naal min Moder
der, var den hun tog op.

Marcelline. / sig end bager Gunders Datter / I det
Hjerte min Moder har jeg en Philosopher,
som er usigelig, og Guds Susanne var en
mig angang.

Sigaro. Alene Moder! Man hører sin min

solas, jøt dan høysta dommar lee atkalt
 i sin egen dag, og for saa, Granden han
 looblaars Loran. — Høj indaar mig
 ikke meer han dog sig Sjædeslæst
 saa us. — Og Sukken med Ruappo
 maaleu ar Galles ikke for sin Loran
 at dona, med samt Gunders Lyfthageu
 Endar, om noot giftannuue aet
 ar saa mist, jag for atk lee at blim
 maad, saa ar det dog ikke saa mist, jag
 jo laie laga nu midan, og saan og med
 Gunde.

Marcelline Tak saa! Lad os se en aetling
 med for en Mistandoo stjed. Dig mig
 Grad Næstis han du saa, Inden sig og
 ikke gørrou sin maaner, for du sin
 deat Gunde paa uje, siden du dømme
 Gunde uden Appel! Naad du om sin nel
 domme under de koon, og Granden sin
 nel domme der? Grad sin nel sig og gress
 der? Høj koon du Gunde koon Lyfthand.

Pigaro. / Lyffar de bades Gunders Gunde, sin for
 det min Brøder, for atk, og aetlid atk,
 man luet os Lyffar Næstis uogot, der,

høder. er man siden. Løder først under 163.
føge, for ni udelage og funder. Jeg var
fraan Phantalar. Tærel men Moran / gæns /

17de Scene.

Mariellene / Paris /

Tærel men Pan, og jeg er det af mig. Nu
for jeg født som bebage, lad mig iu fane
at Eje med, Gød Susanne. Leger sig for, alle
lad mig for naar funder ud, det er fæder
nu satter sig, af naar ogan funder ulla
komme er med funder, nu ni alle
villige be at under fader, naar fader
under fader, med disse fader fader
kale / laude / og dag lid nærføde fader,
foll / funder gæns /

5de Act

Phantalar funder eller nu Boquet
Lafagna, Paas, i nu funder, Loo
funder, at paa fader, at paa nu,
funder, funder nu funder, funder,
funder nu funder /

1de Scene.

Sanctette / Paris, for i dan nu funder. Loo

104
Pukkarbaad og en Sommerant og i den
viden nu papier loget / I Lysthuset
paa nyttan Pils jagde han. Det er det
--- Du kan nu ikke kom, paa med min
lille Kalle --- I samme Maagetid
i Kontoret, som ikke nogen maade
blev at gaa mig to Pukkarbaad og en
sammen. --- Det er en Sommerant
--- Han dat er det nu --- og nu naar
nok fra dat er? Og om saa man, som
de gaa, kan ikke med, som han, skal han
da for sig selv. Det er det samme
dog at sigtigt sig paa Pukkarbaad
man fra naar? Han kan gaa
mig det nok igjen / Den Sigaro som
kommer for at fra fra dat er, som gaa
naar at Pukkarbaad sig / H! / og Løber bort
end det antallet Lysthuset /

Den Scene.

Sigaro med en stor Røkke paa, og en stor
Pigget med et stort Guld. Parite, An
Lone, Gipselut, Pausen og Ansigte

Salt
Sigara / Piggeløst som naar / Det er Pukkarbaad

Spanna þau aftan Guandau þau da ^{16.}
Lumma, og sigar með au biftan Þou. / God
þou minn þann! God aftan! ar de þan
alla?

Parile. Alla da de þan boudaf lumma þan!

Sigaro. God þau antkaut Meoldou nona?

Antonis. þann i Þagrat! Þrauanu þuinda nona
appa.

Barthole. Godar aet dat þan Þrauka þe,
þannu þau de þan. þau þan ut þau
au Þrauanu þe þan.

Sigaro. þuaualeij! Er dat alla at þuelling þ
þannu þau þe þan þau þe þat?

Þraoisian. Þou mjt.

Antonis. Þe get þannu i þuau þannu og
þannu þau Þrauant þe þe þu þu þe

Sigaro. Þe þau ætla þau þu þu þu þu
þannu, og þu þu þe þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu

Parile. þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu
þe þu þu þu þu þu þu þu þu þu

100. Hal gaj fontolla gindat.

Ardoison. He Sigaro! he þae kommu rjinn!

Sigaro. Naar þónar mig dæð, þa þjund
gou og þou, og dæð þa mig þrad a ræi,
og gaj alla þaffar gaj megal þuud at
þa.

Bartholo. Gist þa þa nu þlog Mand lozgar
þig illa iðmar þa þana.

Sigaro. Ðat Gist þar gaj!

Bartholo. At þa þar arannagþau na þar
nar Mand.

Sigaro. G þu þau þannar þorkinnþa Ðat glæmm
mar þa. Man Gist og þa þa, at
naar naan marat Mannþa na þanga,
þannar auþgar þiðlu þau þau ræi þa
þau.

Bartholo. Gath.

Sigaro. G at gaj þar þannar þa þannar
þþar nu þannar.

Bartholo. Ðau ouða þannar i þau.

Ardoison. þau þannar i þau.

Raxile. G þannar og þannar þannar na
þannar i rjþeþþaðu þau mig. Þag na
þat alla naar ouða þa lozgar.

Sigaro. G þ þiðlu þannar Gist þa þa þannar gaj

for sigt! Skap mig lyst for vundring, alle 167
foraar, og sat i Arman! og for Gripesoleils

Arman -
Gripesoleil! Arman! Arman! Arman!

Marile. Mager glad og fornuftig for. Arman,
som! Arman! Arman!

3de Scene

Sigaro er nu gaaet frem og beboer i Arman,
det og sigar nu den uendelige Arman! Arman!
gunde! gunde! gunde! frage og fragefulde
Skabning, er det da den Arman at
beboer - - - Arman som sigar det for
Guandvakt af, da sigar sigar gunde
for i gunde Arman uendelig, og i
det Arman sigar gunde sig Arman, med
under Arman sigar sig - - - Arman for,
da sigar sigar det, den sigar! og sigar sig
sigar nu Arman! - - - Arman for Arman! da
sigar sigar ikke! - - - da sigar sigar
ikke! - - - for det er nu sigar sigar,
sigar sigar, sigar sigar sigar? Arman,
sigar! Arman! Arman! Arman! Arman! alt
det sigar man sig sigar? Arman

Hvad har de gjort for alle det? Du har sagt
 den Uværlighed at lade den fæde til Hans
 den, og alle de smule mere — en forresten
 en gammel forandring forstod. Jeg som er
 grundst blandt den de bedste job, har
 den med mig at lide mere. Videnskaben
 og Angiveligt blot for at lide den, med
 mig i liden den har mig på at
 bestige, ja alle Gæster. Og de vil være
 Hjerte. Det kommer mig — — det er
 fæde — — den er mig — — Naturlig
 som sagt som liden, og jeg gæder den,
 og den er det liden de gamle fæde,
 ved, lidt jeg er det liden fæde.
 Susanne! Susanne! Susanne! Har du mere
 har mig! jeg har mig mig mig mig
 mig. Det er det! mig er det liden de
 blid / Jeg gæder det med Coulieren på
Jeg er det!

4te Side.

Sigare. Gravinden i Susanne. Susanne

Gravinden i Marie. Marielline.

Susanne. Hjerte! Du marielline har sagt mig, Sigare,
 so vilde den den!

Marielline har er det og den, som sigte.

Susanne. Paa dan naar fogaer os, og dan nu,
dan kommer staa, og fogaer mig, lad os bry
gjude!

Marcellene. For ikke at tabe et Oedafstat, vil
jeg stiele mig i Lyfthueat. Jeg gaar
ind i Lyfthueat for Panikette an.

5te Scene.

Sigaro. Garen. Susanne

Susanne. Hjort siges om Naad. Ja siges om?

Garen. Hjort siges om Naad i Aften; jeg
vil gaar op.

Susanne. Gled om Naad ikke Gode,
noget at befale, men jeg tager et Oed,
blev sigt Lyst ind i disse Oed.

Garen. Er du ikke bange for Koldingen?

Susanne. Nej den har jeg gaaet af.

6te Scene.

Sigaro. Cherubin. Garen, Garen. Su-
sanne.

Sigaro og Susanne gaar paa sin Pibe for
de ind i Sangvunden. Cherubin kom
ind i Munking, og siges gladelig Om
gaaet at sin Romanse.

Jeg er guden Gode
Paa allestid jeg leebad.

172
Gronfor u a a g o j d a e l l e f a e l d a f g r o s s
u i d a u ? d a u d a s b l e i g e r n o g t m a s n a b d a t
a s f i g a r o ?

Sigaro. / n a s s i g a l e s / d a u f i t s b u b !

Sufanne. N a s s i s o m a n s a g e ! / f l a n u b e n u e l
l y f f e g r o s s u i d a u g r o s s a n g r o s s e m a l l e n
o g f a a r s t y f f a t . G r o s s u i d a u g r o s s b e l
f i n o g f i g a r / O j i m m a l .

Sigaro. / n a s s i g a l e s d a f o u f o n n e t y f f a t ! / N u g o g
f o g n e f i n d t u l l e n / f o u l y f t a r a f t a r /

Cherubien. / f r i d a r p a a g r o s s e r f i l d e n , a d
s i g a l e s / s a t a r g r o s s a n ! / f o u l y f t a r e u d i
l y f t u i f a t , f o u d e u i d a e n o !

Til Scene

Graven. Gravinden. Sufanne. Sigaro.

Sigaro. / n a s s i g a l e s / f o u n e l

Graven. / f o u f o n n e d a t a s s a g e n / R i t t e n d e u i l l e
b y d e r m e j d a t a u d a t f i g o , / n e l g e m f l a n u b e n
a t f r a f t a n ; M a n f i g a r o d a s a s u i d a r f i a s
g o t f a a r s d a t o g f i g a r / a u !

Graven. P a a f a r d e d a f a r d a t f o r f t a d a h a l t

Sigaro. / n a s s i g a l e s g r o s s a n o g f o g n e s i g b e l f i t t e n
d a t a s d o g e l l e f a l l e n a e r h e i d n a n n f o r f i t a t
l i n n e

Susanne / hans gæstlige Gæst paa den anden Side. Højskole

Grossen / hvil Grossens du som du tager for Susanne
/ den du fortaaler dig paa den Sag, du som
/ det uftaantogelighedste Profeyen, nu som
/ gæst, og løber bort og løber.

Sigaro / hans sig selv / Ja den som du tog sig det
/ var jeg selv!

Grossen / hans? Hvad var da ikke gæst at
/ hans? / hvil Grossens du / Man lader ikke
/ lære man om de Uæmnelighedste, du som
/ forjætte mig den Glæde, jeg har som at
/ hans sig selv!

Grossen / afhængig Susanne / hans
/ hans sig selv?

Grossen / hans den sidste Bæddel! / hans
/ hans sig selv!

Grossen / hans sig selv!

Grossen / hans sig selv det sig for at stille sig
/ hans sig selv! / hans

Grossen / hans sig selv.

Sigaro / hans sig selv / hans

Susanne / hans sig selv!

Grossen / hans sig selv / hans
/ hans sig selv! og hans Grossens sig selv
/ hans sig selv at som som hans.

og det behænder og uopfordrig, at man
ender man med et ord af det her sin
Højeste Lovprisning, findes endelig,
for, for man søge glæde!

Grønsund. / med sig selv / af Grevskabet London.

Grønsund. For for beførelsen, findes en gang
Loubpaa, Susanne, at for nu søge om
den her den Glæde, vi ikke findes for
dem, kommer det af, da søge sig ikke
nok efter den Gæst, at ved lige færd
for Hæder og gøre den Næring.

Grønsund. Paa de skal gøre en delting.

Grønsund. Og Manden rindes! Skal nu for
anden Naturs Ordre? for fligt er
det at anfælde dem, og for

Grønsund Og for?

Grønsund. er at befælde os! Det glæmmes man
vel for alle!

Grønsund. Det skal jeg ikke!

Grønsund. Jeg ikke

Figaro / med sig selv / Jeg ikke!

Susanne. / med sig selv / Jeg ikke!

Grønsund. / hager sin Rouer gænge / for en Ectrofor!
Lad os tale jagten! ----- for sin

og for minsten tre man kunde bliu kint
 af dig — Men hørre Sifanne! du raad
 grad jeg har konat dig for at møde mig
 her! Her er det, men da den godhed skinner
 for mig er i skatkaalen, ja her du har
 sking, som du maan hørre for min sking.
 Grovanden / uagrede / Sifanne tager med alle
 ting.

Sigaro. / med sig selv / Nu raade du min alle
 sider.
 Sifanne. / med sig selv / Der skammer sig nok
 sandalene med her.

Grovanden. / med sig selv / Giv os og mig dig som
 magt der bærer.

Grovanden. / for med baggrunden / Tag for
 sig!

Grovanden. Det er her det Angellidopand. Skal
 vi gaae lidt forind, her er en forbin?

Grovanden uden sig?

Sigaro. / med sig selv / gaaer du ikke med? jeg
 holdte det nok / gaaer frem /

Grovanden / rader sig om / og for forder sin skummer
 frem er det der lobes for igennem.

Sigaro. / med / Hyraman! — Nej jeg er jeg
 forfar!

Grossau. / Jagha lie Grossau / Tabar Sigaro! / Lij 177

han boant!
Grossau. Jag lobas ogja / Judi Lijf ^{nu} paa
Lijer gaud, indans Grossau gaud i Sko
nu i baggenindau!

a 8de Scene.
Sigaro Susanne li Motha!

a
Sigaro. / Jaa aftas Gro de Gled af! Jag gaud
edda be noget man, du get ind! min og
nu dat / man au opbragt Dama! / I ^{de} Pappa Moth
jau Gleda Grovns aftas jannas Nanna, og
Lijer Gleda Mothans aftas au Kristian,
da, Gro for gior Tilla jann og! jagha jag
gaud og aftas min. Nona og Lijer paa
Gled. i au Gaudaustaug naad man, Gro,
dan man ar jann; dat ar dagligt, dat
dat ar riddat at besta om, man naad,
Gro man har ut Gleda sig lie / gaa
Haa! / Tabar au Lijer og edda bagdad
mig haat om dat, og ut Gauda Daa laad
edda bagdad mig dat alla nu ind! kw.

Nu har jeg dem da fangt. —
Susanne. / Jaa ar kommet paa jagha paa i Moth,
dat nu sig lie! / du skal besta for den daglige
Mothau! / paa Lijer sig Gaudaustaus Othaus

ma. / Gorm no dar?

Sigaro. / Iida af sig selv / Gorm no dar? In ila no
kefnado Sandu Ganda

Susanne. / Iud gregoridans Blamms / Huan / dal
no Sigaro.

Sigaro. / Ipar paa Gunda og sigar Gafteij / Iana
gregorida!

Susanne. / Iud jagla!

Sigaro. / Gafteij / Ipar hvar flada lammas
dalaglig, Gorm hvar In Ganda Exzelleni
no?

Susanne. / Iud ba hvarno gog mig om nu In
lakunnalig? Iig mig?

Sigaro. / G. Susanne. / Iud Paalosa!
Gorm manna da Gu no?

Susanne. / Man iud dag jagla!

Sigaro. / Iungat Gafteij / Iana Susanne, Iud
laada man Gdan selv, og dar lad ja dar
dar! In no da iuda! Iag me balt!

Susanne. / I Geda lam for Mundan og glam
mur af Gafteila Iu Blamms / Iag! Iud
elka!

Sigaro. / I af Iida / Iud no Susanne! Gorm!

Susanne. / Iud gregoridans Cou / Iu Iud
uvoolig!

Pigaro. Du lytligo! Jiu nel badnaga mijs!

Susanne. Man ni maas homu os, Pigaro!

Pigaro. /Sagha! Du skal ba kala mijs dat! Duas Naada har hatt, Grovans Sambogdals or utlegjalag.

Susanne. Du nstas mijs akka maana.

Pigaro. Gros har skrimas pat paa sin lykka! Grovans os dan akka blagan nu vandiga na til daal! - - - I dan som pig/afbojdan sig!

Susanne. Pigaro!

Pigaro. Sag glomta i data Gjablib, at dan os dan Kontrol paa Grovans og Siannas, at grovans har los at sjuas nu Siannas uno Rouns, man dat os for bint Siannas os at lara Sjua for Grovans.

Susanne. /Sagha! Minu sandas blaas.

Pigaro. /Sagha! Gros lounge nel du folda dat ind!

Susanne. Man ba sandas du Pigaro!

Pigaro. Sa duas Naada pig har ba sandt.

Susanne. At indalegja os Prada.

Pigaro. Gros affla lige! Lad os glamma nora smalag! Duas gaant. - - -

Susanne. /nu sin na ha hatt, og grovans har at Dan Sjua, os no dan.

180. Sigaro. Kommer sig, Guedes Profeyau!

Sufanne. Guedes Profeyau! und dat da!

Sigaro. Guds kommer dat saa?

Sufanne. Plaar sam bestaudig! Ina Sufanne.
Ina for den Mistauda, Ina for den
gaa, den Adnaja, den Jomannuaf, og
differ Toeflag. Guedes du dat Kiedelig?
sig nu sam du sigda i Mangas Jomaja
Profeyau!

Sigaro. Laar og Haar op! Santa Barbara!
za datar Kiedeligas! Sijde! O Gled.
Guedes gainge Lykkelige Sigaro! Jomannuaf
nu af den. Jomannuaf at blise laa!
Man naar du for maarboudning,
for da med god. Sufanne! Se dat
Lykkelige Maaingda, da noget
lid sig af Guedes Jomannuaf.

Sufanne. Ina Lykkelige! Guedes! Jomannuaf
Jomannuaf for god om Guedes! Ina du den

Sigaro. Kunda sig sig sig af den sigda
lige Jomannuaf?

Sufanne. Laar! for du den sigda! nu
for sig sig Jomannuaf!

Sigaro. sigda nu laa, og nu da laa. Kiedelig
dat nu og da al for Jomannuaf
nu og sigda. Man sigda, nu Guedes

Ljukkaleig fanda þú, þog þú ert mig stór, þa þog þú
kanna, þú ert þar þau, og þar þau þessa
bláðu þou þar þog mig, þessa þess þú
ljukkaleig fanda þú

Susanne. Þú ert þess þú, þou þess þess, þou
þess, þou þess þess þess, þou
þess, þou þess þess þess, þou
þess þess.

Pigaro. Þess þess þess þess?

Susanne. Þess þess.

Pigaro. Þess þess?

Susanne. Þess þess.

Pigaro. Þess þess þess þess! Þess þess
þess þess þess þess! Þess þess
þess þess þess þess, þess
þess þess

Susanne. Þess þess.

Pigaro. Þess þess?

Susanne. Þess þess þess.

Pigaro. Þess þess þess þess?

Susanne. Þess þess.

Pigaro. Þess þess þess!

Susanne. Þess þess þess þess þess þess!

Pigaro. Þess þess þess þess þess þess,

Grønnen. Du Mand, der sigte for Grønnen 1835
Ladde. . . . at jeg er i den brude. / gaas
er frem!

Sigaro. / Haas op og sig til sin Plamme!
Tilbed mig Grønnen! at jeg ikke lode
la paa, som faderlige. Panteingod
var det med til Maade, pander.

Grønnen. Lad sig se! Det er fann i Laber
med et a Margas. / Ladde sig for fann
den!

Sigaro. Man ser dem nu fundering maas ikke
være so i Wagn.

Grønnen. Lad sig tiljette.

Sigaro. Du bader! / Ladde! Ellad mig da at
gientage dem det, jeg blev funderet fra
i Margas, da jeg maatte springe ud af
Rindet.

Grønnen. Ladde! Ladde! Ladde! Ladde! Ladde!

Lisanne. / Ladde! Ladde! Ladde! Ladde! Ladde!
Ladde, om der er nogen der inde! Ladde!
Ladde paa funder!

Grønnen. Ladde! Ladde! Ladde! Ladde! Ladde!
Ladde! Ladde! Ladde! Ladde! Ladde!
Ladde! Ladde! Ladde! Ladde! Ladde!
Ladde!

III Scene

Groven. Figaro.

Groven / hager Figaro med Amman, Figaro
lader juu. Gou an magat bauer /
an man haara!

Groven / lender juu / Gou! Torvader!
dat sig! jagda! jagda. an dar magou.
an dar magou?

III Scene

Sebrillo. In fanga.

Sebrillo. / si Ma'lar! Ba' fautt. gog. dani dog
haan Naada!

Groven Gou! dat ar Sebrillo. an du gaud
aan?

Sebrillo. Ja' kommer i fuld fangt
pa Sebrillo.

Groven. Nou gid bli mig og raaba ad Gou
du kan

Sebrillo. / raaba af fuld faer! In man
ikke man sage, and far an bagera
man faand. In an Sagen.

Groven / lader juu. Gou. Dit Ton.

Sebrillo. Naadag haan jagde, gog. fuld
raaba.

Groven / juu felder bethandig pa Figaro!

aaaba, laeda, gajar dar usgan! Gonna 185.
Gung ja a kom alle sammen!
Sevillo. Ni ang to far, Figaro og gog! Gung
kan den da komme den til

12te Scene.

1ste Gung. Ardoison. Bartholo, Barite,
Antonio, Gipefaleil og det gamle Barite,
Leand med Sællar!

Bartholo. Se Figaro! ^{1^{ste}} Se far, ja skand far
Laetha

Gonna. God den pagar til det næsther Lyf!
Gung! Sevillo! Hold mig magt med den den!

Sevillo gaaer da far!

Barite. Sagta til Figaro! far det gaaet som
med Sællar?

Gonna. Ja, Sællar, sin mig mig den
far, og far mig til far.

Barite. gaga!

Gonna. Laenda! far til Sællar! med en hold
den til Figaro! Men far Barite til
den gaaer med Gonna!

Figaro. Ja, Gonna Sællar frentage mig far det,
far Naad! far so de far den med mig

186. Udan ogur Sam Salu! —

Grönan f. Lmrigar sig f. Udan ogur my Salu! —

Antonis. Sat laldar gag at lald!

Grönan f. Mnas igian f. Nag lunda mogat giora
my maana na punda, ja blar gag dat
ogur dan naaleya Mina, han paata
gan sig —

Pigaro. Umi Pædutar, dan flaan igial,
og lald sig flaan igial, udan at nada
han for! — gag na nada gag, han gag
blenar naad for!

Grönan f. Uch af sig Salu! Pætan! — f. Lmrigar
sig! Doleya Mand, dan laldar jom han na
af enjan Uing! nada han naf og dan
godfad og sig og, han dat Uu antimmar
nar dan nar han gan og jom nu og dat
Uisthins —

Pigaro. Uicpar and flabofuld gna dat airat!
Udat?

Grönan f. Gafteg f. Nag U dat!

Pigaro. f. doed! Sat og nu audan Pag. Sat na
ing Uu antimmar jom gior my dan
ogur at dan fordalar godfad for my.

Grönan f. Gafteg dat hanar in min gan ogur.

14de Siere.

de foneji Graven. Cherubin.

Godrou / halaz iud i Lijthuisat, og taalkor
 nu allan sig jom man anden ills jom / All
 Sanns Modstand ar forgeras! Sa ar forloy
 ran. Saur! og Sanns Siens ar Sannan. gis
 dan Lykka at endat sandt pan ja for gant
 nu foranning / Jom Sannan iudidan at
for sig bebagu. Sigars raabar! Cherubin.

Godrou Min Sage!

Parile gaga!

Godrou / iud af sig sola alstas! Acstiid den
galvansar Sage! Cherubin! frad geord
den den i Lijthuisat?

Cherubin / forjgjom! for skielte mig, jom man
degi janna jand befaet.

Sedillo. at var med vand at spruce nu gis
for.

Godrou gaar den end Anthonis! og buejgjom
de for sandar Sannan, den undage, jom
for sandnat mig!

Tridion. at ar sandar Naada de sige den
 Antonie. den ar Sollen hage mig at sion
Sannaad, de for geord ja miget for i Lijthuisat

Grosan / vaapud / Paa gaan iud / Gou gaan 189
iud /

Be. Sere.

Je foney / iudau Antonio!

Grosan. Nu paa de po unu foney! Sagen
gar deo eho nou.

Cheruben. / fongfong / Men Pheobun fanda no,
not act for better, fange eho nu shalla,
goude Paa fongfong dau.

Be. Sere.

Je foney. Antonio. Sanchette.

Antonio. / fhaobha un iud nae Annon, fone
man nusun eho fone! Nou Pano Naad!
Cad Sam eho man fone magot lee at Louma
iud, fideu man dog naad, Pa eho!

Pigao / vaapod / Nu lile Coufine!

Parele. faga!

Grosan Sanchette!

Antonio. / nouson fize om ag vaapod / og fone
Uezhe Naadye fone! eho an pionieje, at
faga nuje lee at rieje Sam alle fone man,
eho an man fhaobha at eho Pheobun an ou.

Grosan / fizealey og vaapod / fone iud / fone nae
sho iud / eho iud /

Barthole Cillard nuje go. Grosan! fone lode
funde fone lode lode / gaan iud /

190. Provision. Nu Pagar og saa alt for mid i det.

17de June.

Ja forrige Mariellene
Kathol. / Kalen mid i Lyffgimpt og Lommur
id / som ellers bærer Sinaer Naade! I den
skal ellers skal den noget, det paa en god
for / maaned sig om og naaber! Mariellene
Kabile. gale!

Sigare. / Lavn / Juelen gaafte! Men Madam
mas.

Antonio alt galant og galant!
Grovan. / idialig opdrag! Joad bryder det mig.
... grovanden ...

18de June.

Ja forrige Susanne / maas Kisten for
Aufsigth!
Grovan af / den kommer Gm! / Kagen Gaud
Wolffin var Arman! Joad Sines de mens for
var, Gm forbringer, den /
Susanne / latter sig paa Sine mas med /
at foras og Suel's Aufsig!

Grovan. Naj! Naj!
Sigare. / Suelen paa den anden Side
Grovan Naj! Naj! / Kortene!

Marielline / Luolen og Paal
 Grozun / lindur / Hoobara / Naj! / Naj!
 Grozun / ind af sig Paal / Om Haar var Gubind!

19de og sidste Scene.

Grozinden. In forrige

Grozinden / kommer ind af det andet Lyk.
Guns og lyfter sig paa Kuden / Det er indst.
mellem forrige Paal.

Grozun / for paa Stephanie og Grozinden /
af! God for sig.

Predication / laar / Laar mig Paal! er det Groz-
inden.

Grozun / mellem forrige op! God! Det var den
Grozinde / hormiden / hvis nu maget adal-
medig forlader

Grozinden / laar / mar de i mit Paal, jagde
de, Naj Naj! og for, for beljegen ind
de gang i dag, og det ind Bebaas / staaer

^{op!}
 Stephanie / staaer op! og for med!

Marielline. Og for med! / staaer op!

Sigaro / staaer op! Opjmad! er an Etio for. lalle
staaer op!

192
Mr. Gosson. Ecco... jag neda bönns lift maddeu,
og du far løbet af mig mig som at Pasi!

Grosendau. Fortsigt alle paa det liars Gosson
Pigaro / hørrer sin / kuor med sin fat / Paa

dau nu det samme godde Ambassadorene
Gosson. Og du Pöbel med Raalen i! / he
Susanne!

Susanne du farde funder Raade sagt mig he!
Gosson sin far med fortient Pasi, / Lijff
hørrer hørrer!

Grosendau far paa paa grad ham bejgør
/ gør / Pigaro hørrer / og Susanne hørrer!

Susanne / he / Pigaro! / he / Madgeft he!

Pigaro / hørrer den i hørrer! / det var / Nomme
for / den var / som at / faar fat

Susanne. Den var Stigellig!

Gripesolcil. Lynt var det Pöbelens Pöbelens
Hørrer!

Grosendau / hørrer det hørrer / den / sin / far
den / gør / i / hørrer / og / hørrer / paa / hørrer
Pöbelens hørrer. det var melleu hørrer
det den er det.

Denne hørrer mel hørrer hørrer, hørrer
hørrer, hørrer det og hørrer / hørrer / den / far

Lijst, Lau praga ut laga det for mig!
Grossu / tre Sagen / Nu min bedste Gæst!
Gad kunde Lau saa fornufuldt med det Der
sige, Lau sid for.

Cheriben / kniver tebaga med gænder paa
Roanden / Bom gag sid for. Obagt!

Pigaro / med en isomjæ Roada / Det var paa mit
Der Lau sid det, der Lau man for Roanden
de staa den Stad for sig for.

Grossu saa gode for / Laund / Galgaffa. Gad
sige de de tre alt det bedre Grossu

Grossu den / der for Maant i den Daude
komme tre sige der og sige med et alst!

Der er en for den! den Grossu, der for
for den tre!

Grossu. Der de for der sig for me! ad med der
Grossu!

Grossu Maqte me ad med der and de
laar! maqte de og for me at tre,
gaa me! maqte det var den for den tid
for den af den, at det vid der den var!
for den me der og den den for,
mit for den var laar - - -

19. Frøen Og her var Pige-dan, Gode pige alle var
nat la hendej ---

Andersdau. Og Gode pige Peder for at grove
me nej serover, sigt at unde stam igge

Frøen / med Solalpe / Profine! — / for
at afbrige klapper han Bridoisson paa

Andersdau / Og Gode me Lene Peder om
at det Jon Bridoisson!

Bridoisson Du at det sigt, G. Frøen! Du
mei Peder! sigt med alle sin, Gode sigt
Peder sigt, det er me Peder!

Alle. Det var godt sount!

Pigero. Sig var fatter, man foragte mig. Sig
niste wogge forstand, Peder sigt Gode med
mig. Du simek Roue! og fange.

Barthole / lause / forstand me Peder
end her sigt!

Pigero. Co det unsligt!

Barthole. Sig brinde dan.

Pigero Gode mig me Roue og me fange.
Peder sigt alle dan mig kaldemman.

Lude. →

